COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 16.7.2025
COM(2025) 548 final

2025/0223 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind mecanismul de protecție civilă al Uniunii și sprijinul Uniunii pentru pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară și de abrogare a Deciziei nr. 1313/2013/UE (mecanismul de protecție civilă al Uniunii)

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2025) 545 final} - {SWD(2025) 545 final} - {SWD(2025) 546 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Regulamentul propus are la bază cadrul juridic instituit prin Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (denumit în continuare „mecanismul Uniunii”), precum și Regulamentul (UE) 2021/522 de instituire a unui program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății („programul «UE pentru sănătate»”) pentru perioada 2021-2027. Regulamentul propus introduce un cadru pentru protecția civilă și finanțarea pregătirii pentru situații de urgență sanitară și a răspunsului în caz de urgență sanitară, în vederea utilizării sinergiilor și a sprijinirii unei coordonări îmbunătățite între sectoare. Scopul este îmbunătățirea eficacității generale în sprijinirea prevenirii pericolelor naturale și riscurilor antropogene, inclusiv a amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate, a pregătirii pentru acestea și a răspunsului la acestea, ținând seama de caracterul din ce în ce mai complex și interconectat al riscurilor și amenințărilor cu care se confruntă Uniunea, astfel cum se subliniază în concluziile Consiliului European din 2023[1] și 2024[2].

În ultimii ani, Europa face față unei importante agravări a situației riscurilor și amenințărilor ca urmare a unei combinații tot mai volatile de provocări în materie de securitate, sănătate, schimbări climatice și mediu. Creșterea bruscă a numărului de activări ale mecanismului Uniunii indică faptul că este probabil ca sistemele naționale să solicite în continuare un sprijin sporit pentru a răspunde la situațiile de dezastre și crize. Prin urmare, mecanismul de coordonare la nivelul Uniunii trebuie să dispună de mijloace adecvate pentru a acționa mai eficient și mai eficace în oferirea unui astfel de sprijin, inclusiv prin consolidarea prevenirii și a pregătirii.

De asemenea, natura multidimensională a crizelor transsectoriale, cum ar fi pandemia de COVID-19 și războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, impune o abordare mai cuprinzătoare și mai integrată pentru gestionarea crizelor, care necesită o cooperare strânsă și eficientă între Uniune și statele sale membre pentru a face față în mod eficace provocărilor pe care le prezintă aceste situații de criză. Contextul geopolitic actual necesită consolidarea disponibilității și pregătirii în domeniul apărării civile și militare a Europei, conform apelului lansat prin Strategia privind o Uniune a pregătirii[3] și Cartea albă comună privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030[4].

Gestionarea eficace a crizelor va necesita o coordonare strânsă între actorii civili și cei militari pentru a asigura desfășurarea eficientă și fără sincope a operațiunilor pentru eforturile civile și militare. Această cooperare este esențială în special pentru aspectele cu o puternică dimensiune de dublă utilizare, în care actorii civili și cei militari se bazează pe infrastructuri comune, cum ar fi rețelele de transport și centrele logistice. Colaborând, actorii civili și cei militari pot asigura o bună coordonare și complementaritate a eforturilor lor, consolidând, în ultimă instanță, răspunsul general la criză. Prin urmare, un obiectiv important al propunerii este de a se asigura că regulamentul poate oferi un sprijin mai eficient și mai eficace în cazul unor astfel de crize complexe, cu impact ridicat[5], iar prin abordarea sa care ia în considerare

[1] EUCO/2023/7 final.
[2] EUCO/2023/24 final.
[3] JOIN (2025) 130 final.
[4] JOIN (2025) 120 final.
[5] JOIN(2025) 130 final.

toate tipurile de pericole, întreaga administrație și întreaga societate, propunerea ar trebui să creeze legături mai puternice între protecția civilă, sănătate, mediu și securitate, punând la dispoziție mecanisme simplificate și mai flexibile pentru a aborda în mod eficace și eficient crizele transsectoriale complexe și de lungă durată.

Integrarea în prezenta propunere a măsurilor de pregătire și răspuns în caz de urgență sanitară oferă un nivel suplimentar de protecție a cetățenilor UE, sporind în ultimă instanță reziliența și protejând populația împotriva amenințărilor grave la adresa sănătății. Urgențele sanitare pot avea un impact amplu, care depășește sectorul sănătății, afectând stabilitatea socială, echilibrul de mediu sau infrastructura critică. Acțiunile de pregătire și răspuns în caz de urgență sanitară vor continua să fie coordonate în cadrul structurilor actuale, inclusiv în cadrul Comitetului pentru securitate sanitară și al Consiliului HERA.

În plus, împreună cu cerințele orizontale conexe și cu alte programe, propunerea sprijină și promovează măsuri de anticipare și prevenire a dezastrelor, contribuind la reducerea costurilor acestora pentru economia Uniunii și la reducerea la minimum a impactului lor negativ social, economic și de mediu asupra celor mai vulnerabile regiuni și persoane, inclusiv femei, copii, persoane în vârstă, refugiați, persoane cu origine rasială sau etnică minoritară și persoane cu handicap. Acest lucru va contribui, în cele din urmă, la o creștere mai durabilă și mai favorabilă incluziunii, precum și la echitatea între generații. De asemenea, propunerea aduce o contribuție semnificativă la simplificare, fuzionând într-un singur text dispozițiile referitoare la funcționarea mecanismului Uniunii și cele referitoare la finanțarea activităților sale, simplificând astfel procedurile existente. În plus, prin asigurarea faptului că investițiile din cadrul mecanismului Uniunii consolidează, de asemenea, competitivitatea și reziliența bazei industriale a Uniunii, propunerea pregătește terenul pentru răspunsuri mai strategice, mai fiabile și mai autonome, inclusiv, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu angajamentele internaționale, prin promovarea utilizării unor soluții dezvoltate sau produse în Uniune.

Propunerea recunoaște că oamenii se pot confrunta cu forme multiple și interconectate de vulnerabilitate și, prin urmare, promovează o abordare intersecțională a gestionării riscurilor de dezastre prin care să se asigure că nimeni nu este lăsat în urmă.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere se bazează pe rezultatele pozitive obținute până în prezent în temeiul cadrului existent și intenționează să corecteze deficiențele acestuia prin dispoziții consolidate, pentru a continua să sprijine, să coordoneze și să completeze acțiunile statelor membre în acest domeniu. Prezenta propunere se bazează, de asemenea, pe componenta de pregătire și răspuns în caz de criză a programului „UE pentru sănătate”, care sprijină punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2022/2371 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate[6] și a Regulamentului (UE) 2022/2372 privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale[7] necesare în situații de criză în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii, precum și pe alte inițiative de îmbunătățire a pregătirii și a răspunsului în caz de urgență sanitară. Propunerea ar trebui să asigure sinergii cu mandatul legat de situațiile de criză al Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor și cu cel al Agenției Europene pentru Medicamente, precum și cu cele ale organizațiilor naționale și internaționale relevante. Scopul este de a asigura consolidarea pregătirii și a răspunsului Uniunii în caz de urgență sanitară în paralel cu măsurile de protecție civilă. Regulamentul

[6] JO L 314, 6.12.2022, p. 26.
[7] JO L 314, 6.12.2022, p. 64.

propus se aliniază în continuare la politicile existente prin consolidarea capacităților de pregătire, prevenire și răspuns în rândul statelor membre. Acesta susține angajamentul față de o mai mare solidaritate europeană și eforturi coordonate, valorificând bazele solide oferite de cooperarea și inițiativele anterioare.

În plus, pe lângă alinierea strânsă la Strategia privind o Uniune a pregătirii, la Strategia UE de constituire de stocuri[8] și la o strategie privind contramăsurile medicale care pregătește Uniunea pentru următoarea criză sanitară[9], mecanismul Uniunii acționează în conformitate cu Strategia de securitate internă a UE[10], care urmărește să asigure un nivel ridicat de securitate pentru cetățenii Uniunii, precum și cu Cartea albă comună privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030 și Planul de reînarmare a Europei „ReArm Europe – Readiness 2030”[11] în sprijinul unei posturi europene de apărare mai puternice împotriva amenințărilor externe. Mecanismul Uniunii este, de asemenea, în concordanță cu Strategia de constituire de stocuri și cu Strategia privind contramăsurile medicale și sprijină obligațiile care îi revin Uniunii în temeiul Legii europene a climei[12] de a asigura progrese continue în ceea ce privește consolidarea capacității de adaptare, întărirea rezilienței și reducerea vulnerabilității la schimbările climatice.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

În cadrul abordării de „pregătire din momentul conceperii”, astfel cum este descrisă în Strategia privind o Uniune a pregătirii, prezenta propunere este menită să promoveze sinergiile cu alte domenii de politică internă și externă în cadrul unei abordări integrate a gestionării riscurilor de dezastre în toate sectoarele și cu toate părțile interesate relevante, inclusiv cu agențiile UE, cu statele membre și cu organizațiile internaționale, și să contribuie la punerea în aplicare a politicilor Uniunii de reducere și gestionare a riscurilor de dezastre și a Cadrului de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre.

În special în ceea ce privește politicile externe, pregătirea și reziliența UE și a statelor membre sunt din ce în ce mai interconectate cu cele ale partenerilor noștri din lume, care se confruntă cu crize și provocări globale similare. Colaborarea cu partenerii noștri externi pentru a anticipa crizele, a ne pregăti pentru ele, a le preveni și a răspunde la crize este reciproc avantajoasă și fundamentală pentru a reduce riscul ca UE să fie afectată de efecte în cascadă sau de propagare ale unor crize care își au originea în altă parte. Într-un mediu geopolitic din ce în ce mai volatil și pentru a aborda provocările globale, prezenta propunere completează acțiunile care urmează să fie întreprinse în temeiul instrumentului „Europa globală”, în cadrul căruia UE și statele membre vor continua să dezvolte și să aprofundeze parteneriate bilaterale și plurilaterale adaptate și reciproc avantajoase.

Propunerea pune un accent deosebit pe consolidarea colaborării mecanismului Uniunii cu măsurile de pregătire și răspuns în caz de urgență sanitară și cu furnizarea de ajutor umanitar. Propunerea acordă o atenție deosebită domeniilor precum urgențele de sănătate publică; justiția și afacerile interne, inclusiv asistența consulară și protejarea infrastructurii critice; managementul de mediu, cu accent pe controlul inundațiilor și prevenirea accidentelor industriale majore; reziliența la schimbările climatice și pregătirea pentru acestea; atenuarea

8 COM(2025) 528 final.
9 COM(2025) 529 final.
10 COM(2025) 148 final.
11 JOIN(2025) 120 final.
12 Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

poluării marine; relațiile externe și cooperarea pentru dezvoltare, securitate, apărare și spațiu. Pentru a păstra coerența și complementaritatea cu alte instrumente financiare ale Uniunii, propunerea include dispoziții clare care definesc domeniul de aplicare al mecanismului Uniunii, prevenind astfel suprapunerile sau orice posibilitate de dublă finanțare.

În ceea ce privește securitatea sanitară, prezenta propunere completează acțiunile privind pregătirea în materie de securitate sanitară finanțate prin alte instrumente financiare ale Uniunii menite să consolideze autonomia strategică a Uniunii și accesul la inovarea în domeniul sănătății, astfel cum se prevede în componenta propusă pentru sănătate, biotehnologie, agricultură și bioeconomie a Fondului european pentru competitivitate și în componenta corespunzătoare din Programul-cadru pentru cercetare Orizont Europa propus.

Propunerea se referă la sistemele spațiale ale Uniunii care sunt fundamentale pentru consolidarea capacităților Uniunii de pregătire și răspuns în situații de criză. Strategia privind o Uniune a pregătirii subliniază că Copernicus, Galileo și viitoarele servicii IRIS^2 asigură conștientizarea în timp real a situației, sprijină alertele timpurii și comunicarea fiabilă atunci când rețelele terestre eșuează. Aceste capabilități sunt indispensabile pentru coordonarea operațiunilor de urgență, pentru sprijinirea protecției civile, inclusiv prin asigurarea accesului în timp util la informații spațiale de alertă timpurie în vederea diseminării mesajelor de alertă în mod direct către populație, și pentru atenuarea impactului dezastrelor naturale și al celor provocate de om.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiurile juridice ale prezentei propuneri sunt articolul 168 alineatul (5), articolul 196 și articolul 322 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Articolul 168 alineatul (5) din TFUE oferă un temei juridic pentru măsurile de stimulare care au scopul de a proteja și îmbunătăți sănătatea umană, în special de a combate marile epidemii transfrontaliere, precum și pentru măsurile privind supravegherea amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate, alerta timpurie în cazul unor asemenea amenințări și combaterea acestora.

Articolul 196 din TFUE oferă un temei juridic pentru inițiativele Uniunii de consolidare a cooperării și a pregătirii colective între statele membre în ceea ce privește gestionarea prevenirii, a pregătirii și a răspunsului în caz de dezastre naturale sau provocate de om.

Aceste temeiuri juridice sunt combinate cu articolul 322 alineatul (1) din TFUE pentru a facilita flexibilitatea financiară prin oferirea posibilității de reportare a creditelor.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Comisia are o competență de sprijinire în domeniul protecției civile. Responsabilitatea principală pentru prevenirea, pregătirea și răspunsul în caz de dezastre le revine statelor membre. Mecanismul Uniunii a fost instituit deoarece dezastrele majore pot copleși capacitățile de răspuns ale oricărui stat membru care acționează individual, în timp ce măsurile de pregătire și răspuns în caz de urgență sanitară asigură o coordonare și o cooperare mai solide, în special în ceea ce privește disponibilitatea și accesul la contramăsuri medicale relevante împotriva amenințărilor existente și emergente la adresa sănătății. În centrul mecanismului Uniunii se află furnizarea de asistență reciprocă bine coordonată și rapidă între statele membre.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând pe cont propriu. Acțiunea Uniunii în acest domeniu implică gestionarea situațiilor cu o puternică dimensiune transsectorială și transfrontalieră, care impun în mod necesar o coordonare globală și o acțiune concertată care să depășească nivelul național.

În cazul unor situații de urgență și crize transfrontaliere complexe care afectează Uniunea Europeană în ansamblu – cum ar fi pandemia de COVID-19 și războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei –, este necesară o abordare colectivă bine coordonată pentru a evita fragmentarea și duplicarea. Uniunea poate sprijini în mod eficient statele membre în eforturile lor de a preveni crizele, de a se pregăti pentru acestea și de a răspunde la acestea și poate continua să promoveze o cultură a prevenirii și a rezilienței în întreaga UE. Propunerea abordează o necesitate care nu poate fi satisfăcută de statele membre acționând individual și oferă o valoare adăugată clară pentru Uniune.

Printre beneficiile acțiunii UE se numără reducerea pierderilor de vieți omenești, a daunelor de mediu, economice și materiale, oferirea posibilității ca statele membre să contribuie mai eficient la asistența UE în cadrul mecanismului și să beneficieze de o mai bună coordonare și cooperare, creșterea nivelului de pregătire pentru dezastre de mare amploare și crearea unei politici mai coerente de gestionare a riscurilor de dezastre, precum și urmărirea realizării unor economii de scară, de exemplu prin logistică și transporturi eficiente din punctul de vedere al costurilor, un răspuns coerent și eficace prin punerea în comun voluntară a capacităților și o mai bună utilizare a resurselor limitate prin partajarea capacităților finanțate de UE. De asemenea, acțiunea UE sprijină protejarea intereselor financiare ale UE prin promovarea unor măsuri care îmbunătățesc pregătirea și reziliența structurală și reduc astfel pierderile de active finanțate de UE în caz de dezastre. Beneficii similare pot fi obținute prin consolidarea cooperării și a coordonării în ceea ce privește pregătirea și răspunsul la amenințările la adresa sănătății. Virusurile nu cunosc frontiere și, după cum s-a observat în timpul pandemiei de COVID-19, numai o acțiune coordonată la nivelul UE a asigurat dezvoltarea, fabricarea și distribuirea echitabilă a vaccinurilor și a altor contramăsuri medicale relevante către toate statele membre ale UE.

- **Proporționalitatea**

În conformitate cu principiul proporționalității, prezenta propunere nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor. Principiul proporționalității a ghidat concepția Comisiei cu privire la regulamentul propus, care vizează identificarea și înlesnirea sinergiilor cu alte programe și consolidarea colaborării cu statele membre în ceea ce privește definirea priorităților acestuia.

Propunerea este proporțională și urmărește să sporească participarea statelor membre la acțiunile pe care le sprijină prin reducerea cât mai mult posibil a obstacolelor din calea participării. Regulamentul propus prevede o reducere a sarcinii administrative a Uniunii și a autorităților naționale, care a fost limitată la ceea ce este necesar pentru ca Comisia să își exercite responsabilitatea pentru execuția bugetului Uniunii. Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite.

- **Alegerea instrumentului**

Pentru a asigura aplicarea generală și flexibilitatea financiară, propunerea este un regulament al Parlamentului European și al Consiliului. Forma de regulament ca act juridic este compatibilă cu cerințele care reglementează reportarea creditelor prevăzute în normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii. Regulamentul propus urmărește să înlocuiască și să abroge Decizia nr. 1313/2013/UE.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Regulamentul pune în aplicare constatările și recomandările „Evaluării interimare a punerii în aplicare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii, 2017-2022” și ale „Analizei HERA: evaluarea situației pentru consolidarea securității sanitare în UE” (*HERA review: Taking stock to reinforce health security in the EU*) (2024), precum și constatările preliminare ale „Evaluării programului «UE pentru sănătate»” și ale „Evaluării punerii în aplicare a Regulamentului (UE) 2022/2371” privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate.

- **Consultările cu părțile interesate**

Comisia a desfășurat o consultare publică deschisă specifică privind „finanțarea UE pentru protecția civilă, pregătirea și răspunsul în situații de criză”. Sondajul a fost deschis tuturor cetățenilor, întreprinderilor, asociațiilor și organismelor guvernamentale din UE și s-au primit 1 187 de răspunsuri, dintre care 139 aveau documente de poziție anexate.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

În ultimii ani, Comisia a organizat mai multe reuniuni cu părți interesate externe, experți în domeniul protecției civile reprezentând statele membre: șefi ai serviciilor de protecție civilă și înalți funcționari din domeniul protecției civile, precum și experți tematici, pentru a discuta subiecte specifice legate de revizuirea cadrului juridic.

- **Evaluarea impactului**

În pregătirea propunerii, Comisia a efectuat o evaluare a impactului pentru a identifica problemele, pentru a defini obiectivele propunerii, precum și pentru a stabili mai multe opțiuni de îmbunătățire și pentru a evalua impactul acestora. Avizul CCN și raportul de sinteză pot fi găsite în Registrul documentelor Comisiei, cu numărul de referință 2025/MFF/05.

Evaluarea impactului a analizat trei opțiuni de politică:

În cadrul opțiunii 1, s-a propus un UCPM sectorial consolidat, inclusiv o consolidare specifică a ERCC. Activitățile la nivelul UE trebuie să fie completate de eforturi semnificative la nivel național, inclusiv în ceea ce privește capacitățile de răspuns, care, la nivelul UE, sunt limitate la sectorul „tradițional” al protecției civile [stocuri medicale, stocuri chimice, biologice, radiologice, nucleare (CBRN), stingerea aeriană a incendiilor forestiere etc.]. Deși intensificarea eforturilor naționale permite abordarea cu succes a tuturor obiectivelor, valoarea adăugată a acțiunii la nivelul UE nu este utilizată pe deplin. Prin urmare, s-a considerat că această opțiune este lipsită de eficacitate, eficiență, coerență externă și simplificare în comparație cu opțiunea 2.

În cadrul opțiunii 2, un UCPM transsectorial reunește UCPM și activități relevante pentru pregătirea în materie de securitate a sănătății publice. În comparație cu opțiunea 1, sinergiile și complementaritățile dintre protecția civilă și activitățile de pregătire pentru situații de urgență sanitară sunt realizate prin intermediul unui instrument unic. Structura bugetară integrată asigură flexibilitate și agilitate în gestionarea instrumentului. Opțiunea 2 prevede instituirea unui centru de coordonare în situații de criză la nivelul UE, care să devină astfel capacitatea centrală a UE pentru pregătirea pentru riscuri transsectoriale, inclusiv pentru constituirea de stocuri și coordonarea gestionării crizelor. Capacitățile de răspuns la nivelul UE sunt adaptate la noul peisaj al pericolelor și amenințărilor. O evaluare a riscurilor la nivelul UE exploatează sinergiile și complementaritățile dintre expertiza și evaluările

sectoriale. Sunt incluse și alte activități pertinente privind situațiile de urgență sanitară, menite să combată amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate, în concordanță cu caracterul transsectorial general al inițiativei.

Opțiunea de politică 3 implică drept element principal crearea unui instrument unic de finanțare (Fondul de pregătire) la nivelul UE, care să cuprindă toate mecanismele și activitățile relevante pentru pregătire pentru întregul CFM. Acest fond va subsuma toate mecanismele și elementele de finanțare legate de pregătire ale actualului CFM, inclusiv, dar fără a se limita la UCPM, componenta de pregătire pentru situații de criză a „UE pentru sănătate” și elementele relevante pentru pregătire din pachetele financiare naționale, Fondul european pentru competitivitate și Erasmus+. În ceea ce privește structura, acest lucru ar însemna că toate diferitele moduri de gestiune ale programelor sunt utilizate în cadrul acestui fond unic: gestiunea directă (pusă în aplicare de Comisie), partajată (de exemplu, fondurile structurale) și indirectă (de exemplu, diferitele organizații ale sistemului ONU, cum ar fi OMS, UNHCR, UNICEF). Această opțiune ar genera provocări fundamentale inerente, inclusiv în ceea ce privește gestionarea alocărilor bugetare pentru toate programele și instrumentele de finanțare. Opțiunea de politică 3 este considerată neviabilă și, prin urmare a fost abandonată într-un stadiu incipient.

Opțiunea de politică preferată și principalele sale efecte

Opțiunea de politică preferată a fost considerată a fi opțiunea 2, întrucât valorifică pe deplin valoarea adăugată a UE și, astfel, îndeplinește în mod cuprinzător obiectivele. În contextul unui peisaj al situațiilor de criză care devine tot mai multidimensional și transfrontalier, alegerea opțiunii de politică 2 aduce beneficii importante din punct de vedere social (de exemplu, un numitor comun mai mare în pregătirea populației), din punctul de vedere al mediului (de exemplu, o mai bună conservare a spațiilor naturale și a biodiversității), precum și beneficii economice (de exemplu, costurile asociate prevenirii și pregătirii cuprinzătoare sunt semnificativ mai mici decât cele necesare pentru răspuns).

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerea pune în aplicare îmbunătățiri semnificative pentru raționalizarea și simplificarea cadrului juridic general, inclusiv, în special, o mai mare claritate și eficiență operațională. De exemplu, procedurile de raportare a riscurilor au fost centralizate într-o structură dedicată, clarificând producerea în colaborare a livrabilelor de către statele membre și Comisie, promovând astfel o înțelegere comună a conștientizării riscurilor.

În plus, sprijinul Uniunii pentru răspuns este unificat într-un singur articol, simplificând identificarea posibilelor scenarii operaționale, ceea ce sporește gradul de pregătire și eficacitatea răspunsului. Eforturile de coordonare sunt consolidate și clarificate mai bine prin consolidarea în continuare a capacităților Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC) și prin crearea unui centru specializat de coordonare în situații de criză care să sprijine statele membre în anticiparea și gestionarea consecințelor crizelor în toate sectoarele. Nivelul de răspuns este completat de claritatea privind ratele de cofinanțare aplicabile, prin integrarea lor coerentă într-un singur punct de referință cuprinzător, eliminându-se necesitatea consultării mai multor articole. Subliniind flexibilitatea transporturilor, regulamentul permite acțiuni finanțabile în cazul în care nu există opțiuni de transport comercial viabile, dar sunt disponibile alternative la nivelul statelor membre, o măsură care recompensează soluțiile inovatoare la nivel de stat și subliniază strategiile adaptabile.

Aceste îmbunătățiri reflectă un efort angajat de a perfecționa cadrele structurale și operaționale ale mecanismului Uniunii, asigurându-se că acestea sunt atât adaptabile, cât și

solide în abordarea complexității situațiilor de urgență anticipate și neprevăzute. Această abordare coerentă se aliniază la obiectivul general de a crea un cadru de protecție civilă mai eficace și mai transparent. Se încurajează continuarea dialogului și a feedbackului pentru a asigura alinierea acestor strategii la nevoile operaționale practice.

- **Drepturile fundamentale**

Revizuirile juridice ale mecanismului Uniunii și măsurile de sprijin propuse în domeniul pregătirii și răspunsului în materie de sănătate sunt menite să asigure alinierea la drepturile fundamentale prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a UE și respectarea acestora. Prezentul memorandum detaliază modul în care aceste revizuiri integrează drepturile fundamentale esențiale.

Dreptul la viață (articolul 2) este un punct central, deoarece obiectivul propunerii este de a proteja și conserva viața oamenilor în timpul dezastrelor și al situațiilor de urgență. Prin faptul că raționalizează procedurile, modificările urmăresc îmbunătățirea capacității de reacție a mecanismului Uniunii, sprijinind în mod direct protecția vieții prin gestionarea eficientă a dezastrelor.

Drepturile la libertate și securitate (articolul 6) sunt, de asemenea, esențiale pentru propunere. Îmbunătățirile asigură răspunsuri în timp util la amenințări, consolidând astfel securitatea atât individuală, cât și colectivă în întreaga Uniune. Aceste îmbunătățiri contribuie la protejarea cetățenilor prin asigurarea unei desfășurări și coordonări rapide în timpul crizelor.

Atenția acordată dreptului la asistență medicală (articolul 35) implică clarificarea rolului mecanismului Uniunii în asigurarea unor răspunsuri solide în materie de sănătate publică. În special în timpul situațiilor de urgență legate de sănătate, aceste revizuiri îmbunătățesc cooperarea transfrontalieră și alocarea resurselor, sprijinind astfel sănătatea ca drept fundamental.

Dreptul fundamental la protecția mediului, consacrat la articolul 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, joacă un rol esențial în cadrul mecanismului Uniunii. Acest mecanism, conceput pentru a sprijini răspunsurile coordonate la dezastrele naturale și provocate de om în UE și în afara acesteia, trebuie să includă în mod inerent protecția mediului ca o componentă esențială a operațiunilor sale. Protecția mediului este deosebit de relevantă în toate cele trei etape ale gestionării dezastrelor, inclusiv în ceea ce privește amenințările grave la adresa sănătății: prevenirea, pentru a reduce probabilitatea și impactul pericolelor pentru mediu; pregătirea, pentru a asigura existența unor sisteme de atenuare a daunelor aduse ecosistemelor și biodiversității și răspunsul, pentru a aborda rapid daunele aduse mediului ca urmare a dezastrelor, cum ar fi incendiile forestiere, deversările de substanțe chimice sau inundațiile. Recunoașterea protecției mediului ca drept fundamental consolidează obligația instituțiilor UE și a statelor membre de a integra considerațiile ecologice în politicile și acțiunile de protecție civilă.

Adoptând o abordare la nivelul întregii societăți, revizuirile mecanismului Uniunii consolidează dreptul fundamental la egalitate (capitolul III), asigurând faptul că nevoile femeilor și ale grupurilor aflate în situații de vulnerabilitate și/sau care se confruntă cu discriminare și excluziune socială – cum ar fi copiii, persoanele în vârstă, persoanele cu handicap, persoanele cu origine rasială sau etnică minoritară – sunt luate în considerare în toate etapele prevenirii, pregătirii și răspunsului.

În plus, dreptul la bună administrare (articolul 41) este evident în accentul pus pe claritatea și simplificarea procedurii. Aceste modificări asigură funcționarea transparentă și eficientă a mecanismului, creând un cadru fiabil pentru răspunsul în situații de urgență.

Aceste revizuiri reflectă o abordare bazată pe drepturile fundamentale pentru îmbunătățirea mecanismului Uniunii, asigurând faptul că acesta sprijină capacitatea de protecție și valorile încorporate în Carta UE. Se încurajează feedbackul și discuțiile suplimentare în vederea perfecționării acestor strategii astfel încât drepturile fundamentale ale tuturor persoanelor să fie respectate și susținute cât mai bine.

Prezenta propunere ia în considerare obligațiile care decurg din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (CNUDPH), la care UE este parte alături de toate statele membre. În special, articolul 11 din Convenția privind situațiile de risc și urgențele umanitare indică faptul că statele părți trebuie să ia, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului internațional, inclusiv al dreptului internațional umanitar și al dreptului internațional al drepturilor omului, toate măsurile necesare pentru a asigura protecția și siguranța persoanelor cu handicap aflate în situații de risc.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Pachetul financiar orientativ în temeiul prezentului regulament se ridică la 10 675 000 000 EUR (în prețuri curente).

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Pe baza capitolului II din Regulamentul privind evaluarea și anticiparea riscurilor, procesul de elaborare a politicilor în temeiul prezentei propuneri de regulament revizuit implică mai multe elemente și rapoarte esențiale, care sunt aliniate în cicluri de raportare și secvențiate astfel încât să asigure o abordare ciclică și eficace a gestionării riscurilor de dezastre.

Procesul începe la nivel național, statele membre fiind responsabile de elaborarea și punerea la dispoziția publicului a evaluărilor riscurilor la nivel național sau subnațional. Aceste evaluări ale riscurilor stau la baza elaborării planificării pentru gestionarea riscurilor de dezastre, inclusiv a riscurilor de securitate și a amenințărilor hibride, care ia în considerare colaborarea transfrontalieră și riscurile cu efecte transfrontaliere. Astfel de evaluări și planuri ar trebui să fie coerente și coordonate cu alte procese naționale relevante. În plus, și ca o condiție prealabilă pentru evaluările în cunoștință de cauză ale riscurilor, se preconizează că statele membre își vor îmbunătăți colectarea datelor privind pierderile cauzate de dezastre.

Cel puțin o dată la cinci ani, statele membre transmit Comisiei rezumate privind propriile evaluări ale riscurilor, capabilități de răspuns și activități de sprijinire a obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre. Comisia dezvoltă în continuare orientările pentru transmiterea acestor rezumate, asigurându-se că procesul este standardizat și eficace.

La nivelul Uniunii, transmiterea informațiilor solicitate și a altor date disponibile permite Comisiei să cartografieze capabilitățile de gestionare a riscurilor la nivelul Uniunii, la nivel național și la nivel subnațional pentru a facilita schimbul de bune practici și consolidarea capacităților aferente. Pe baza evaluării riscurilor identificate, Comisia revizuiește periodic scenariile în caz de dezastre la nivelul Uniunii pentru prevenirea dezastrelor, pregătirea și răspunsul în caz de dezastre, care contribuie apoi la dezvoltarea ulterioară a obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre, ca ipoteze de planificare convenite privind capabilitățile de gestionare a riscurilor de dezastre care trebuie instituite. Pe baza acestor indicatori stabiliți de comun acord, Comisia elaborează rapoarte periodice privind riscurile naturale și provocate de om cu care se confruntă Uniunea, progresele înregistrate în punerea în aplicare a acțiunilor de gestionare a riscurilor și obiectivele în materie de reziliență la

dezastre, precum și privind capacitățile și capabilitățile de răspuns necesare la nivelul Uniunii pentru a sprijini acțiunile naționale de abordare a peisajului în continuă evoluție al riscurilor și amenințărilor. Această raportare ar trebui să fie coerentă și coordonată cu alte procese relevante de la nivelul UE.

Această secvențiere asigură faptul că evaluările riscurilor și planificarea la nivel național sunt integrate într-un proces de evaluare și de stabilire a obiectivelor la nivelul Uniunii, care, la rândul său, stă la baza acțiunilor naționale și a consolidării capacităților, cu mecanisme periodice de analiză și actualizare care să asigure că politicile rămân eficace și relevante.

Comisia poate solicita informații suplimentare din partea statelor membre cu privire la măsuri specifice de prevenire și pregătire. De asemenea, Comisia poate propune trimiterea de experți pe teren sau poate face recomandări pentru a consolida nivelurile de prevenire și de pregătire.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Principala noutate a regulamentului propus constă în instituirea nivelului de pregătire transsectorial, precum și în încorporarea finanțării pentru pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară.

Noul nivel de pregătire urmărește să acopere lacunele cantitative și calitative din cadrul juridic actual. Acest nou nivel are la bază învățămintele desprinse în urma pandemiei de COVID-19, creșterea bruscă recentă a numărului de cazuri de variola maimuței și operațiunile recente din cadrul UCPM, în special în ceea ce privește crizele transfrontaliere complexe și răspunsul la nevoile legate de războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei. Acest nivel reflectă cercetarea și previziunile cu privire la peisajul în continuă evoluție al riscurilor și amenințărilor din Europa, subliniind natura din ce în ce mai sistemică a riscurilor și impactul tot mai mare al efectelor în cascadă în toate sectoarele. În plus, sunt luate în considerare reflecțiile prospective realizate împreună cu statele membre privind necesitatea de a garanta funcționarea continuă a sistemelor existente de protecție civilă din Europa în contextul unor scenarii de urgență și de criză din ce în ce mai complexe.

În ceea ce privește lacunele cantitative, acest nou nivel ar trebui să permită abordarea crizelor transsectoriale cu impact ridicat în cadrul unei abordări mai cuprinzătoare și mai integrate, care să coordoneze mai eficient măsurile de pregătire și răspuns în toate sectoarele afectate. În ceea ce privește lacunele calitative, noul nivel de pregătire permite abordarea riscurilor și a amenințărilor pentru care nu sunt disponibile instrumente existente. Acest lucru va permite reducerea fragmentării structurilor de gestionare a crizelor la nivelul UE, va simplifica procedurile și va utiliza resursele într-un mod mai eficient, în special în abordarea riscurilor de securitate emergente legate de amenințările hibride și de perturbările infrastructurilor critice cu impact transsectorial.

Componenta de pregătire și răspuns în caz de urgență sanitară a regulamentului propus va îmbunătăți finanțarea pentru supravegherea, detectarea și înțelegerea amenințărilor emergente și iminente la adresa sănătății și va corela aceste informații cu contramăsurile medicale. În strânsă coordonare cu statele membre, această componentă va consolida accesul la capacitățile de producție în timpul crizelor și va sprijini achiziționarea, constituirea de stocuri și distribuirea contramăsurilor medicale ca parte a eforturilor de pregătire și răspuns. De asemenea, această componentă va sprijini dezvoltarea cunoștințelor și capacitatea statelor membre ale UE de a preveni amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate, de a se pregăti pentru acestea și de a răspunde la acestea.

Se preconizează că ERCC va juca un rol esențial, cu o nouă capabilitate extinsă a nucleului Centrului UE de coordonare în situații de criză. Principalul său domeniu de activitate urmărește să pună accentul pe o mai bună înțelegere a crizelor, care să faciliteze măsuri mai proactive de pregătire și răspuns, coordonarea transsectorială fără a prelua sau a duplica expertiza sectorială și o mai bună monitorizare, informând în același timp statele membre și factorii de decizie în ceea ce privește competența și responsabilitatea.

Având în vedere competența de sprijin în acest domeniu de politică și sensibilitățile naționale conexe legate de extinderea capabilităților UE de gestionare a crizelor, utilizarea operațională a măsurilor de răspuns în cadrul acestui nivel suplimentar de pregătire ar trebui să fie legată de un mecanism de declanșare care să fie activat de Consiliu și corelat cu procedurile existente, cum ar fi activarea mecanismului IPCR sau clauza de solidaritate (în temeiul articolului 222 din TFUE).

Pe baza lecțiilor învățate, ratele de cofinanțare și normele operaționale stabilite în Decizia nr. 1313/2013 și în cadrul programului „UE pentru sănătate” vor fi simplificate pentru a permite o punere în aplicare mai eficace și mai flexibilă în cazul crizelor cu evoluție rapidă. Prin urmare, regulamentul propus urmărește să clarifice normele privind operaționalizarea multor acțiuni de răspuns, cum ar fi înființarea de centre logistice și de centre de evacuare medicală, desfășurarea propriu-zisă a evacuărilor medicale, prepoziționarea capacităților de răspuns și a echipelor de intervenție. De asemenea, regulamentul propus va integra mai clar donațiile sectorului privat în temeiul UCPM, care au fost instituite cu succes în timpul operațiunilor ca răspuns la nevoile din Ucraina.

În plus, regulamentul propus va defini mai bine sprijinul acordat de UCPM statelor membre în ciclurile lor naționale de pregătire. Acest demers include elaborarea de norme specifice care încurajează evaluările *inter pares* și evaluările voluntare ale sistemelor naționale de pregătire. Rolul Rețelei europene de cunoștințe în materie de protecție civilă ca pilon al consolidării capacităților va fi întărit și mai mult ca platformă pentru schimbul de expertiză, de lecții învățate și de practici inovatoare în gestionarea riscurilor de dezastre, adăugându-se totodată norme privind pregătirea populației și cooperarea cu principalele părți interesate (sectorul militar și cel privat) în contextul cursurilor de formare și al exercițiilor.

Regulamentul propus urmărește să stabilească o structură bugetară mai flexibilă și mai integrată, bazată pe obiectivul și pe domeniul său de aplicare mai larg în materie de pregătire. Flexibilitatea și capacitatea sa sporită de reacție la crizele cu impact ridicat și la amenințările nou apărute vor trebui să fie însoțite de activități corespunzătoare de prevenire și de pregătire, cum ar fi anticiparea, previziunea și dezvoltarea capacităților.

2025/0223 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind mecanismul de protecție civilă al Uniunii și sprijinul Uniunii pentru pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară și de abrogare a Deciziei nr. 1313/2013/UE (mecanismul de protecție civilă al Uniunii)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 168 alineatul (5), articolul 196 și articolul 322 alineatul (1) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[13],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[14],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Având în vedere creșterea semnificativă a numărului și a gravității pericolelor naturale și a riscurilor antropogene în ultimii ani, este necesară consolidarea cooperării în domeniul protecției civile la nivelul Uniunii pentru a crea o Uniune reziliență, care dispune de capabilitățile necesare pentru a anticipa și a gestiona aceste riscuri și amenințări, indiferent de natura originii lor, pentru a se asigura că cetățenii Uniunii beneficiază de protecție adecvată. Mecanismul de protecție civilă al Uniunii („mecanismul Uniunii”) ar trebui să îndeplinească acest rol consolidând cooperarea și coordonarea dintre statele membre pentru a spori capacitatea generală de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre și crize.

(2) Prezentul regulament prevede un pachet financiar cu titlu indicativ pentru mecanismul Uniunii și pentru finanțarea pregătirii și răspunsului în caz de urgență sanitară. În sensul prezentului regulament, prețurile curente se calculează prin aplicarea unui deflator fix de 2 %. Prezentului regulament i se aplică Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului[15] („Regulamentul financiar”). Acesta prevede normele privind întocmirea și execuția bugetului general al Uniunii,

---

13 *JO L..., p.

14 *JO L..., p.

15 Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

inclusiv norme privind granturile, premiile, donațiile nefinanciare, achizițiile, gestiunea indirectă, asistența financiară, instrumentele financiare și garanțiile bugetare.

(3) Deși măsurile de prevenire și de pregătire sunt esențiale pentru consolidarea rezilienței Uniunii în fața dezastrelor naturale și a celor provocate de om, apariția, momentul producerii și amploarea dezastrelor sunt, prin natura lor, imprevizibile. Resursele financiare necesare pentru un răspuns adecvat pot varia semnificativ de la un an la altul și ar trebui să fie puse la dispoziție imediat. Prin urmare, reconcilierea principiului bugetar al previzibilității cu necesitatea de a reacționa rapid la noile necesități presupune nevoia de adaptare a execuției financiare a programelor de lucru. În consecință, este oportun să se autorizeze reportarea creditelor neutilizate, limitate la exercițiul următor și dedicate exclusiv acțiunilor de răspuns, în plus față de reportarea creditelor autorizate în temeiul articolului 12 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

(4) Într-un mediu economic, social și geopolitic în evoluție rapidă, experiența recentă a evidențiat necesitatea unui cadru financiar multianual și a unor programe de cheltuieli ale Uniunii mai flexibile. În acest scop, finanțarea ar trebui să țină seama în mod corespunzător de evoluția necesităților în materie de politici și a priorităților Uniunii, astfel cum au fost identificate în documentele relevante publicate de Comisie, în concluziile Consiliului și în rezoluțiile Parlamentului European, asigurând în același timp o previzibilitate suficientă pentru execuția bugetară.

(5) În conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului[16], cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului[17] și cu Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului, interesele financiare ale Uniunii trebuie protejate prin măsuri proporționale, inclusiv prin prevenirea, depistarea, corectarea și investigarea neregulilor și a cazurilor de fraudă, prin recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau utilizate incorect și, atunci când este cazul, prin impunerea de sancțiuni administrative. În special, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939[18], Parchetul European (EPPO) poate investiga și trimite în judecată cazurile de fraudă și de alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului[19]. În conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, orice persoană sau entitate care primește fonduri din partea Uniunii trebuie să coopereze pe deplin pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, să acorde accesul și drepturile necesare Comisiei, OLAF, EPPO și Curții de Conturi și să se asigure că orice parte terță implicată în execuția fondurilor Uniunii acordă drepturi echivalente.

16 JO L 312, 23.12.1995, p. 1.
17 JO L 292, 15.11.1996, p. 2.
18 JO L 283, 31.10.2017, p. 1.
19 JO L 198, 28.7.2017, p. 29.

(6) Protecția care urmează să fie asigurată în cadrul mecanismului Uniunii ar trebui să acopere persoanele, mediul și bunurile, inclusiv locuințele, infrastructurile critice, cum ar fi infrastructura energetică și de transport sau spațială, și patrimoniul cultural împotriva tuturor tipurilor de dezastre naturale și provocate de om. Trimiterea la dezastre naturale și provocate de om ar trebui înțeleasă ca referindu-se la consecințele tuturor pericolelor naturale și riscurilor antropogene. Acestea ar trebui să includă actele de terorism, dezastrele tehnologice, radiologice sau de mediu, schimbările climatice, poluarea marină și a apelor interioare, perturbările aprovizionării cu apă și reziliența în domeniul apei, instabilitatea hidrogeologică, urgențele sanitare și alte dezastre sau urgențe hibride nedefinite care se produc în interiorul sau în afara Uniunii. Aceste dezastre necesită o coordonare transsectorială în situațiile în care se aplică și alte mecanisme ale Uniunii de gestionare a crizelor.

(7) Mecanismul Uniunii ar trebui să promoveze solidaritatea între statele membre prin intermediul unei cooperări și al unei coordonări practice, fără a aduce atingere responsabilității principale a statelor membre de a proteja persoanele, mediul și bunurile, inclusiv patrimoniul cultural, de pe teritoriul lor împotriva tuturor dezastrelor și de a-și dota sistemele de gestionare a dezastrelor cu capabilități suficiente pentru a le permite să prevină și să facă față în mod corespunzător și consecvent dezastrelor de o natură și o amploare la care se pot aștepta și pentru care se pot pregăti în mod rezonabil.

(8) Pentru a promova coerența acțiunii sale internaționale în domeniul protecției civile, Uniunea ar trebui să recunoască rolul esențial al organizațiilor interguvernamentale prin consolidarea dialogului privind politicile, a schimbului de cunoștințe și de bune practici, întrucât dezastrele și crizele cresc ca amploare și sferă la nivel mondial, Uniunea fiind afectată de riscurile și amenințările aferente.

(9) Pentru a promova o abordare integrată și cuprinzătoare a gestionării riscurilor de dezastre, acțiunea Uniunii ar trebui să acopere toate prioritățile de acțiune prevăzute de cadrul de la Sendai. Deși măsurile de reziliență și de pregătire structurale sunt abordate orizontal și în programele relevante ale Uniunii, mecanismul ar trebui să le abordeze în diferitele etape ale ciclului de gestionare a dezastrelor, și anume prevenirea, pregătirea și răspunsul, printr-o planificare și acțiuni coordonate care să anticipeze și să atenueze riscurile, să consolideze pregătirea și să permită un răspuns eficace, iar redresarea și reconstrucția ar trebui să fie abordate în continuare în cadrul altor instrumente ale Uniunii. Uniunea ar trebui să promoveze importanța prevenirii dezastrelor și integrarea de măsuri preventive în guvernanță și în politicile sectoriale, cu scopul de a reduce riscurile, de a consolida reziliența populației, a infrastructurii și a serviciilor esențiale și de a reduce la minimum impactul dezastrelor, precum și să urmărească dezvoltarea în continuare a obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre stabilite prin Regulamentul (UE) 2021/836 al Parlamentului European și al Consiliului[20]. Alături de sprijinirea capabilităților individuale ale statelor membre prin măsuri de consolidare a capacităților, un răspuns operațional colectiv mai puternic la nivelul Uniunii este esențial pentru a asigura competențele, resursele și cunoștințele necesare în vederea gestionării riscurilor, a reducerii vulnerabilităților și a sporirii rezilienței la riscurile și amenințările viitoare.

[20] Regulamentul (UE) 2021/836 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 185, 26.5.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/836/oj).

(10) Pentru a asigura o imagine de ansamblu și o înțelegere cuprinzătoare și actualizată a peisajului riscurilor la nivel național și la un nivel subnațional corespunzător, statele membre ar trebui să efectueze și să publice periodic evaluări ale riscurilor, cu privire la care ar trebui să transmită informații Comisiei cel puțin o dată la 5 ani sau atunci când o modificare semnificativă a peisajului riscurilor necesită actualizarea acestor evaluări. Respectivele evaluări ale riscurilor sau rezumatele acestora ar trebui să fie utilizate de Comisie pentru a elabora și a dezvolta la nivelul Uniunii scenarii de dezastre, planuri, evaluări ale riscurilor și amenințărilor și rapoarte privind măsurile de gestionare a riscurilor, după cum este necesar pentru o înțelegere cuprinzătoare a riscurilor care afectează Uniunea și a capabilităților pentru abordarea lor. Astfel de evaluări și planuri ar trebui să fie coerente și coordonate cu alte procese relevante de la nivel național și de la nivelul Uniunii.

(11) Deși sunt responsabile pentru politicile lor în domeniul sănătății, statele membre ar trebui să se pregătească pentru amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și să se protejeze împotriva acestora, într-un spirit de solidaritate, cooperare și coordonare europeană. În vederea consolidării capabilității Uniunii în acest sens, prezentul regulament ar trebui să ofere sprijin în special pentru acțiuni în temeiul Regulamentului (UE) 2022/2371 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate, precum și în temeiul Regulamentului (UE) 2022/2372 al Consiliului privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii. De asemenea, prezentul regulament ar trebui să asigure sinergii cu mandatul legat de situațiile de criză al Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor și cu cel al Agenției Europene pentru Medicamente, precum și cu cele ale organizațiilor naționale și internaționale relevante.

(12) Peisajul contramăsurilor medicale ale Uniunii arată încă o dependență a Uniunii față de țări terțe în ceea ce privește asigurarea aprovizionării cu materii prime, principii active, medicamente, dispozitive medicale și echipamente individuale de protecție necesare în Uniune în timpul crizelor sanitare, în special al pandemiilor. Prin urmare, regulamentul ar trebui să ofere sprijin pentru acțiuni care promovează achiziționarea, gestionarea, constituirea de stocuri și distribuirea în Uniune a produselor necesare în situații de criză pentru a consolida autonomia strategică a Uniunii și pentru a asigura o mai bună securitate a aprovizionării cu contramăsuri medicale.

(13) În timpul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE, Euratom) 2022/2371, cererea de contramăsuri medicale necesare în situații de criză ar putea fi mai mare decât oferta. Într-o astfel de situație, este esențială creșterea rapidă și substanțială a producției și a fabricării de contramăsuri medicale. Ar trebui să se acorde sprijin acțiunilor care rezervă capacitate de fabricare pentru contramăsuri medicale necesare în situații de criză, inclusiv pentru materiile prime și materialele și componentele auxiliare necesare.

(14) Spre deosebire de activitățile obișnuite de achiziții, activitățile de achiziții care au rolul de a preveni ca posibilele situații de criză sanitară să devină situații de criză efective necesită un anumit nivel de flexibilitate și de reactivitate. Prin urmare, regulamentul ar trebui să permită adăugarea de noi autorități contractante fără a atinge pragul impus de Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 pentru a evita apariția unei potențiale crize sanitare grave.

(15) Programele de consolidare a capacităților, precum și adoptarea și partajarea rezultatelor cercetării și inovării sunt aspecte esențiale ale cooperării în domeniul protecției civile. Pentru a consolida capacitatea colectivă de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre, pentru a sprijini schimbul de cunoștințe în cadrul comunității de protecție civilă și aplicarea cercetării în toate etapele gestionării riscurilor de dezastre, precum și pentru a îmbunătăți colaborarea și schimbul de cunoștințe între actorii din domeniul protecției civile și al gestionării riscurilor de dezastre, organizațiile societății civile și comunitatea de cercetare, este necesar să se mențină și să se consolideze în continuare Rețeaua europeană de cunoștințe în materie de protecție civilă (denumită în continuare „Rețeaua de cunoștințe”) instituită prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/1956 a Comisiei[21]. Rețeaua de cunoștințe ar trebui să valorifice activitatea structurilor existente și să colaboreze cu acestea, inclusiv cu practicienii din domeniul protecției civile, cu centrele de excelență, cu universitățile, cu cercetătorii și alți experți, cu tinerii profesioniști și voluntarii cu experiență în gestionarea situațiilor de urgență, precum și cu toți actorii care intervin în gestionarea riscurilor de dezastre. De asemenea, Rețeaua de cunoștințe ar trebui să fie consolidată în conformitate cu Strategia privind o Uniune a pregătirii[22] prin încorporarea unor acțiuni specifice în domeniul pregătirii populației și al cooperării dintre sectorul public și cel privat. Rețeaua ar trebui să fie în măsură să faciliteze schimbul de cunoștințe și cooperarea cu organizațiile internaționale și, în conformitate cu cadrul instituțional și juridic al statelor membre, cooperarea cu autoritățile regionale și locale, asigurându-se că rolul, necesitățile și capabilitățile acestora sunt luate în considerare în mod corespunzător.

(16) În vederea consolidării capabilităților Uniunii de prevenire, pregătire, răspuns și gestionare a crizelor sanitare, prezentul regulament ar trebui să ofere sprijin pentru acțiunile întreprinse în cadrul mecanismelor și structurilor complementare instituite în temeiul instrumentelor relevante ale Uniunii de gestionare a crizelor, având în vedere în special lanțul de aprovizionare european. Sprijinul respectiv ar trebui să includă consolidarea capacităților de răspuns la crizele sanitare, inclusiv planificarea de contingență și pregătirea, inclusiv pentru impactul schimbărilor climatice asupra sănătății, măsuri preventive precum cele legate de vaccinare și imunizare, programe de supraveghere consolidate și o mai bună coordonare și cooperare.

(17) Ar trebui instituite dispoziții care să asigure un cadru pentru o evoluție continuă a obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre. Aceste obiective trebuie să se bazeze pe scenarii actuale și prospective, inclusiv pe impactul schimbărilor climatice asupra riscurilor de dezastre, pe date privind evenimentele din trecut și pe analize de impact transsectoriale, acordând o atenție deosebită grupurilor vulnerabile și comunităților care trăiesc în zone costiere, insule sau alte regiuni deosebit de vulnerabile la efectele schimbărilor climatice, cum ar fi creșterea nivelului mării și inundațiile.

(18) Ca răspuns la creșterea frecvenței și a gravității dezastrelor naturale și provocate de om, consolidarea rezilienței societale intergeneraționale este esențială și este o responsabilitate colectivă. Aceasta necesită valorificarea resurselor colective ale organizațiilor de tineret și ale societății civile, ale mass-mediei, ale instituțiilor de

[21] Regulamentul (UE) 2021/836 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 185, 26.5.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/836/oj).

[22] JOIN(2025) 130 final.

educație, de formare și culturale, ale instituțiilor științifice și academice, ale autorităților publice, ale partenerilor sociali, ale sectorului privat, ale rețelelor și comunităților locale, precum și ale cetățenilor pentru anticiparea, prevenirea, gestionarea și redresarea în urma dezastrelor și a crizelor. O pregătire eficace a întregii populații, inclusiv a femeilor și a grupurilor aflate în situații vulnerabile, a copiilor, a persoanelor vârstnice, a refugiaților, a persoanelor cu origine rasială sau etnică minoritară, precum romii, și a persoanelor cu handicap, precum și a turiștilor și a persoanelor prezente temporar pe teritoriul unui stat membru și care pot fi expuse unor riscuri transfrontaliere, consolidează reziliența societății prin asigurarea faptului că toate persoanele, indiferent de capacitatea lor, dețin cunoștințele, competențele și resursele necesare pentru a se proteja și a sprijini alte persoane împotriva potențialelor riscuri și amenințări.

(19) Astfel cum se subliniază în Strategia privind o Uniune a pregătirii, pregătirea din momentul conceperii integrează măsurile preventive, evaluarea riscurilor, planificarea adaptivă, implicarea părților interesate, precum și considerațiile legate de securitate în legislația, politicile și programele Uniunii, inclusiv în politicile economice și sociale coordonate în cadrul semestrului european. Această abordare oferă un cadru proactiv care permite tuturor părților interesate relevante, cum ar fi organizațiile, comunitățile și autoritățile, să anticipeze, să prevină, să gestioneze și să se redreseze în urma crizelor, indiferent de originea lor. Prin promovarea colaborării dintre sectorul public și cel privat și comunitatea științifică, precum și prin adoptarea rezultatelor cercetării și inovării, pregătirea din momentul conceperii consolidează capacitatea de prevenire și gestionare a perturbărilor și asigură protecția vieților, a activelor, a mediului și a integrității infrastructurii critice.

(20) Considerentele legate de prevenirea riscurilor de dezastre și pregătirea pentru acestea ar trebui integrate în mod sistematic în politicile, programele și procesele de guvernanță relevante. Prin urmare, mecanismul Uniunii ar trebui să promoveze principiul pregătirii din momentul conceperii, astfel cum este prevăzut în strategie, inclusiv prin contribuția sa la dezvoltarea și diseminarea cunoștințelor privind riscurile și a experienței operaționale pentru a sprijini planificarea și deciziile care iau în considerare riscurile și îmbunătățesc gradul de pregătire în toate sectoarele.

(21) Pandemia de COVID-19 a demonstrat caracterul multisectorial al crizelor sanitare, subliniind importanța integrării considerentelor privind sănătatea într-un cadru de gestionare a crizelor care include prezentul regulament. Combinarea măsurilor de protecție civilă și de pregătire și răspuns în caz de urgență sanitară în cadrul protecției civile asigură o abordare cuprinzătoare și coordonată a gestionării dezastrelor, sporind în cele din urmă reziliența și protejând populația împotriva unei game largi de riscuri și amenințări potențiale. Urgențele sanitare, cum ar fi pandemiile, amenințările chimice, biologice, radiologice, nucleare, rezistența la antimicrobiene sau efectele asupra sănătății ale evenimentelor legate de climă, asociate creșterii în Europa a bolilor cu transmitere prin vectori pot avea un impact amplu care depășește sectorul sănătății, afectând stabilitatea socială, echilibrul de mediu sau furnizarea de servicii esențiale care se bazează pe infrastructura critică. Abordarea transversală avută în vedere poate preveni sau atenua impactul situațiilor de urgență legate de sănătate înainte ca acestea să se transforme în situații de criză. Trebuie să se acorde o atenție deosebită populațiilor care trăiesc în instituții, cum sunt persoanele cu handicap sau persoanele în vârstă care au nevoie de îngrijire pe termen lung, acestea fiind deosebit de expuse și afectate de urgențele sanitare, după cum a demonstrat criza provocată de pandemia de COVID-19.

(22) Deși sunt responsabile pentru politicile lor în domeniul sănătății, statele membre ar trebui să protejeze sănătatea publică într-un spirit de solidaritate, cooperare și coordonare europeană. Această cooperare ar trebui să îmbunătățească pregătirea pentru amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate, precum și prevenirea și controlul acestora. Pregătirea este esențială pentru îmbunătățirea rezilienței la viitoarele amenințări. Experiența dobândită în urma pandemiei de COVID-19 a arătat că este necesară o acțiune suplimentară la nivelul Uniunii pentru a sprijini cooperarea și coordonarea între statele membre. Această cooperare ar trebui să îmbunătățească pregătirea împotriva răspândirii infecțiilor și bolilor umane grave la nivel transfrontalier, precum și prevenirea și controlul unei astfel de răspândiri, pentru a combate alte amenințări transfrontaliere grave pentru sănătate și să salvgardeze și să îmbunătățească sănătatea și bunăstarea tuturor persoanelor din Uniune.

(23) În contextul creșterii rapide a riscurilor și a incertitudinii, Uniunea este dedicată consolidării rezilienței în diferite domenii pentru a anticipa, a face față și a se redresa în mod eficace în urma diferitelor provocări și crize. În acest context, angajamentul politic de a acționa pentru instituirea mecanismului european de apărare civilă presupune un angajament politic ferm de a pune la dispoziție mecanisme adecvate și flexibile care să abordeze în mod eficace și eficient crizele transsectoriale, complexe și de lungă durată. Aceste măsuri specifice ar trebui să se aplice crizelor transsectoriale și, de asemenea, dar nu exclusiv, situațiilor care au impus activarea unui răspuns politic integrat la criză sau a clauzei de solidaritate sau situațiilor în care Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a declarat o urgență de sănătate publică de importanță internațională, precum și situațiilor de urgență care intră în domeniul de aplicare al altor instrumente ale Uniunii care abordează urgențe sectoriale, cum ar fi cele de pe piața internă, urgențele consulare, de securitate, sanitare și climatice, în cazul cărora capabilitățile mecanismului Uniunii pot oferi sprijin în gestionarea consecințelor crizelor respective.

(24) Uniunea ar trebui să fie pregătită pentru incidente și crize transsectoriale de mare amploare, care afectează unul sau mai multe state membre, inclusiv pentru posibilitatea unei agresiuni armate. În general, în majoritatea situațiilor de criză, responsabilitatea principală revine autorităților civile naționale. Cu toate acestea, într-un număr tot mai mare de cazuri, cum ar fi urgențele sanitare, fenomenele meteorologice extreme și atacurile hibride sau cibernetice, autoritățile civile au nevoie de sprijin militar. În cazul unei agresiuni armate, forțele militare ar avea nevoie de asistență civilă pentru a asigura funcționarea continuă a statului și a societății. Prin urmare, este necesar să se îmbunătățească interacțiunea dintre actorii civili și cei militari, fără a submina competențele respective ale acestora și în deplină cooperare cu statele membre. Ca urmare a Strategiei privind o Uniune a pregătirii, Comisia și Înaltul Reprezentant ar trebui să elaboreze dispoziții privind pregătirea civil-militară. Aceste dispoziții ar trebui să clarifice rolurile, responsabilitățile și prioritățile instituțiilor, organelor, agențiilor și statelor membre ale Uniunii în ceea ce privește pregătirea pentru incidente și crize și răspunsul la acestea.

(25) Utilizarea, în ultimă instanță, a unor mijloace militare sub conducere civilă poate constitui o contribuție importantă la răspunsul la dezastre. În cazul în care se consideră adecvată utilizarea de capacități militare pentru sprijinirea operațiunilor de protecție civilă, cooperarea cu serviciile militare ar trebui să urmeze modalitățile, procedurile și criteriile stabilite de Consiliu sau de organismele competente ale acestuia în vederea punerii la dispoziția mecanismului Uniunii a capacităților militare relevante pentru protecția civilă și ar trebui să fie în concordanță cu orientările internaționale relevante.

(26) Crizele au adesea un caracter transsectorial, afectând mai multe componente ale societății și necesitând un răspuns coordonat și integrat din partea unor sectoare diferite. Indiferent dacă sunt generate de pericole naturale, de situații de urgență în domeniul securității sau al sănătății publice, aceste crize tind să depășească granițele tradiționale și să afecteze simultan mai multe sectoare. Ar trebui stabilite norme care să permită mecanismului Uniunii să sprijine în mod eficace gestionarea transsectorială a crizelor, în complementaritate cu măsurile și procedurile existente în temeiul altor instrumente ale Uniunii.

(27) Natura multidimensională a crizelor transsectoriale impune o abordare cuprinzătoare și integrată a gestionării acestora, care necesită o cooperare strânsă și eficientă pentru a face față în mod eficace provocărilor pe care le prezintă. Autoritățile naționale de protecție civilă ar trebui să rămână principalele autorități competente care sprijină mecanismul Uniunii. În același timp, este necesar să se asigure coordonarea, monitorizarea și sprijinirea operațiunilor transsectoriale la nivelul Uniunii, în sprijinul eforturilor naționale. Din acest motiv, ar trebui instituit un Centru de coordonare în situații de criză („Centrul”). Centrul trebuie să funcționeze în sinergie cu Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC) și să completeze funcția acestuia, utilizând expertiza și structurile existente ale ERCC. ERCC își va continua mandatul de sprijinire a mecanismului Uniunii și va constitui un punct central pentru coordonarea operațională cu autoritățile statelor membre, inclusiv cu entitățile autorizate de statele membre, cu instituțiile și organele Uniunii, precum și cu serviciile Comisiei. Pentru a maximiza aceste eforturi, ar trebui instituite norme care să permită intensificarea sprijinului acordat de Uniune pentru acțiunile statelor membre, astfel încât acesta să reflecte cu acuratețe cerințele și caracterul urgent al nevoilor. Pentru a corela mai eficient acțiunea externă cu răspunsul la crizele interne și pentru a evita duplicarea eforturilor, Centrul ar trebui să coopereze cu Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), în special cu Centrul său de răspuns la situații de criză, în ceea ce privește rolul și competențele Înaltului Reprezentant.

(28) Pentru a asigura coerența cu structurile existente relevante, Centrul de coordonare în situații de criză va asigura coordonarea strânsă și cu arhitectura de securitate internă a Comisiei, inclusiv cu Centrul integrat de operațiuni de securitate (ISOC) care urmează să fie creat, astfel cum s-a anunțat în Comunicarea Comisiei privind ProtectEU: o strategie europeană de securitate internă[23]. Activitățile Centrului se vor alinia, după caz, la procedurile standard de operare, la instrumentele de comunicare și la procedurile de securitate ale Comisiei, asigurând astfel interoperabilitatea maximă, facilitând schimbul de informații și sprijinind aspectele de securitate în ceea ce privește protecția activelor Comisiei.

(29) Dispozițiile prezentului regulament care se adresează statelor membre ar trebui înțelese ca fiind aplicabile și țărilor asociate. Cu toate acestea, deși prezentul regulament poate completa punerea în aplicare a altor instrumente ale Uniunii de gestionare a riscurilor în cazul unor crize transsectoriale, țările asociate la mecanismul Uniunii nu ar trebui să fie implicate decât dacă intră în sfera de aplicare a instrumentului care beneficiază de sprijin.

(30) Normele ar trebui să prevadă că cererile de asistență din cadrul mecanismului Uniunii pot fi formulate de țara afectată, indiferent dacă aceasta este un stat membru sau o țară terță, precum și de Organizația Națiunilor Unite și de agențiile acesteia sau de o

[23] COM(2025) 148 final.

organizație internațională identificată în mod specific în acest scop. Astfel de cereri de asistență ar trebui să poată identifica tipul de protecție civilă sau de ajutor necesar pentru a face față situației de urgență, inclusiv în cazul în care cererea se referă la active cu dublă utilizare.

(31) Statele membre, sprijinite de Comisie și, după caz, delegațiile Uniunii în țările terțe, ar trebui să se asigure că se iau toate măsurile adecvate pentru transportarea în timp util a asistenței pe care o oferă, inclusiv în ceea ce privește pregătirea transportului, disponibilitatea și capacitatea de distribuire a acestei asistențe.

(32) În situații de risc crescut de dezastre într-un stat membru sau într-o țară terță, ar trebui să fie posibilă alocarea temporară a oricăror capacități de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii. Aceasta ar trebui să implice trimiterea temporară pe teren de resurse și echipe de intervenție, în anticiparea pericolelor naturale sau a riscurilor antropogene.

(33) Pentru a asigura pregătirea operațională, în special în zonele cu risc de incendii forestiere în timpul sezonului estival și în alte zone care se confruntă cu riscuri sezoniere recurente, mecanismul Uniunii ar trebui să permită prepoziționarea în statele membre a capacităților de răspuns pentru abordarea riscurilor respective. Această măsură proactivă ar trebui să consolideze pregătirea Uniunii de a combate dezastrele recurente, atenuând impactul devastator al acestora asupra vieților, locuințelor și mediului. În același timp, această acțiune ar trebui să faciliteze schimbul de cunoștințe tehnice și operaționale în diferite scenarii și contexte de incendiu, să consolideze interoperabilitatea și să îmbunătățească conceptul de sprijin al națiunii gazdă pentru capacitățile de răspuns. În cazul în care aceste capacități și echipe de intervenție ar fi necesare pentru a răspunde unui dezastru pe perioada prepoziționării lor, ar trebui să se aplice norme privind răspunsul, în special în ceea ce privește costul operațiunii lor.

(34) Având în vedere creșterea temperaturilor și perioadele prelungite de secetă, riscul de apariție a incendiilor forestiere în Uniune este din ce în ce mai mare, iar aceste incendii sunt tot mai frecvente și mai intense; în același timp, disponibilitatea limitată a capacităților de răspuns specializate, inclusiv a mijloacelor aeriene amfibii de combatere a incendiilor forestiere, rămâne o preocupare majoră și constituie principala provocare operațională cu care se confruntă Uniunea în cazul în care se produc simultan mai multe incendii forestiere. Pentru a asigura o tranziție lină către punerea în aplicare deplină a rescEU, rezerva de capacități de la nivelul Uniunii instituită prin Decizia (UE) 2019/420 a Parlamentului European și a Consiliului[24], este esențial să se prelungească perioada de tranziție prevăzută în Decizia (UE) 2023/2671 a Parlamentului European și a Consiliului[25] până în 2034, astfel încât Uniunea să poată continua să finanțeze mijloacele naționale de combatere aeriană a incendiilor și să le pună la dispoziție pentru operațiuni de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii, în timp ce flota rescEU permanentă de combatere aeriană a incendiilor forestiere este instituită treptat; aceste noi mijloace de combatere aeriană a incendiilor, finanțate în cadrul rescEU, sunt în prezent în curs de dezvoltare și se preconizează că vor deveni disponibile treptat începând din 2028.

---

[24] Decizia (UE) 2019/420 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 martie 2019 de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 77I, 20.3.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2019/420/oj).

[25] Decizia (UE) 2023/2671 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023 de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE pentru a prelungi perioada tranzitorie pentru rescEU (JO L, 2023/2671, 28.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2671/oj).

(35) Mecanismul Uniunii poate fi utilizat pentru a oferi sprijin în materie de protecție civilă pentru asistența consulară acordată cetățenilor Uniunii afectați de dezastre în țări terțe, la cererea statelor membre ai căror cetățeni sunt afectați de dezastrul respectiv. Atunci când este posibil, statele membre în cauză ar trebui să depună eforturi pentru a coordona astfel de cereri între ele și cu orice alți actori relevanți pentru a asigura utilizarea optimă a mecanismului Uniunii și pentru a evita dificultățile practice pe teren. Sprijinul în materie de protecție civilă pentru asistența consulară poate include acțiuni precum repatrieri, plecări asistate și evacuări, fără a aduce atingere altor acțiuni posibile. Un astfel de sprijin poate fi solicitat în cazul în care statele membre nu reușesc să asigure o evacuare rapidă și eficace a cetățenilor Uniunii utilizând opțiuni comerciale, din cauza caracterului subit al situației de urgență sau al situației politice ori de securitate, ceea ce ar putea face ca zborurile comerciale să fie insuficiente, nefiabile sau inaccesibile. În plus, cererile pot fi formulate în situații care implică mai multe state membre sau repatrieri pe scară largă, plecări asistate și evacuări în care mijloacele de transport puse în comun ar oferi o soluție mai eficace și mai eficientă din punctul de vedere al costurilor. Statul membru al cetățenilor afectați sau statul membru care coordonează asistența pentru toți cetățenii Uniunii poate primi asistență financiară în cadrul mecanismului Uniunii pentru sprijin în materie de protecție civilă pentru asistența consulară. Pentru a promova în continuare principiul solidarității europene consacrat în prezentul regulament, asistența financiară ar trebui să fie acordată treptat, în funcție de multiplele naționalități ale cetățenilor Uniunii aflați la bordul mijloacelor de transport. Statul membru care acordă asistență consulară cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în conformitate cu Directiva (UE) 2015/637 a Consiliului[26] poate solicita ca fie pasagerii, fie statele membre ai căror cetățeni sunt vizați de această acțiune să contribuie la costurile legate de acțiune la prețurile pieței. În cazul în care statele membre care furnizează o astfel de asistență consulară beneficiază de asistență financiară în cadrul mecanismului Uniunii, rambursările solicitate în temeiul directivei menționate ar trebui să fie luate în considerare la stabilirea oricărei contribuții a mecanismului Uniunii. Ca nivel suplimentar de asistență în materie de protecție civilă, capacitățile rescEU în domeniul transportului și al logisticii pot fi, de asemenea, utilizate ca sprijin în materie de protecție civilă pentru asistența consulară.

(36) Pentru a spori claritatea și, prin urmare, securitatea juridică, finanțarea costurilor de adaptare pentru capacitățile de răspuns angajate în Rezerva europeană de protecție civilă („ECPP”) ar trebui simplificată. În plus, ar trebui să se asigure o finanțare mai mare pentru costurile operaționale suportate în timpul trimiterii pe teren a capacităților ECPP înregistrate în conformitate cu Decizia de punere în aplicare (UE) 2025/704 a Comisiei[27], în operațiunile de răspuns din cadrul mecanismului Uniunii.

(37) rescEU și-a dovedit în mod constant valoarea adăugată în cadrul operațiunilor de răspuns coordonate la nivelul Uniunii. Pentru a asigura coerența cu strategia și sub rezerva disponibilității resurselor financiare, Comisia ar trebui să consolideze în continuare rescEU finanțând menținerea capacităților existente și, după caz, extinzându-le și creând capacități suplimentare. Dezvoltarea capacităților rescEU ar

---

[26] Directiva (UE) 2015/637 a Consiliului din 20 aprilie 2015 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în țările terțe și de abrogare a Deciziei 95/553/CE (JO L 106, 24.4.2015, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj).

[27] Decizia de punere în aplicare (UE) 2025/704 a Comisiei de stabilire a normelor de punere în aplicare a Deciziei nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii și de abrogare a Deciziilor de punere în aplicare 2014/762/UE și (UE) 2019/1310 ale Comisiei (JO L, 2025/704, 15.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/704/oj).

trebui să includă toate formele de achiziție, cum ar fi achizițiile, contractarea, închirierea sau leasingul, inclusiv pentru contramăsurile medicale. În acest context și în conformitate cu dreptul Uniunii și cu angajamentele internaționale, ar trebui promovată utilizarea unor soluții dezvoltate sau produse în Uniune pentru a consolida autonomia strategică a Uniunii și reziliența lanțurilor de aprovizionare critice. În circumstanțe excepționale, de pildă atunci când contramăsurile medicale necesare nu sunt definite în cadrul rescEU, de exemplu în cazul principiilor active sau al medicamentelor pentru investigație clinică, stocurile ar putea fi constituite în afara mecanismului Uniunii. Experiența dobândită cu ocazia trimiterilor pe teren efectuate în contextul pandemiei de COVID-19, al răspunsului Uniunii la războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și al sezoanelor recurente de incendii forestiere arată că normele care reglementează gestionarea și desfășurarea rapidă a capacităților rescEU trebuie raționalizate mai mult pentru a asigura un răspuns rapid.

(38) Capacitățile rescEU pot fi trimise pe teren în afara Uniunii în cazul în care un pericol natural sau un risc antropogen atinge o amploare semnificativă și este de importanță internațională. O astfel de trimitere pe teren ar trebui luată în considerare în cazul în care Uniunea are interesul de a răspunde situației de urgență sau în cazul în care o criză are potențialul de a afecta Uniunea, inclusiv atunci când criza amenință cetățenii Uniunii, necesită o intervenție urgentă și a fost notificată în temeiul altor instrumente ale Uniunii sau al unor mecanisme internaționale de răspuns.

(39) Cooperarea cu sectorul privat ar trebui consolidată în continuare prin canalizarea donațiilor de ajutoare în caz de dezastre către capacitățile existente în cadrul rescEU, găzduite de statele membre. Donațiile ar trebui canalizate prin intermediul statelor membre care găzduiesc capacități rescEU, sub rezerva asigurării calității înainte de o posibilă expediere. Ar trebui stabilite norme care să permită înființarea de centre logistice în scopul punerii în comun a asistenței sau a depozitelor care stochează capacitățile rescEU care ar putea fi primite de la sectorul privat.

(40) Prin facilitarea dezvoltării continue și a integrării sporite a sistemelor transfrontaliere de detectare, alertă timpurie și alertă semnificative pentru Uniune, Uniunea ar trebui să ajute statele membre să reducă timpul necesar pentru a răspunde la dezastre și să emită în timp util alerte către cetățenii Uniunii. Aceste sisteme ar trebui să valorifice atât sursele și infrastructurile de informații existente, cât și pe cele emergente, promovând în același timp în mod activ adoptarea de tehnologii inovatoare. Recunoscând faptul că statele membre dețin responsabilitatea principală pentru alertarea populațiilor lor astfel încât să asigure difuzarea eficace a avertizărilor și pregătirea în caz de dezastre, este esențial să se consolideze capacitățile acestora.

(41) Pentru a îmbunătăți pregătirea pentru dezastre transsectoriale, transfrontaliere și la nivelul Uniunii, Uniunea, prin intermediul mecanismului său și al instrumentelor sale existente, ar trebui să ofere sprijin statelor membre pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a sistemelor de avertizare publică. Mecanismul Uniunii ar trebui să exploateze, atunci când este necesar, serviciile furnizate de sistemele spațiale ale Uniunii, precum Galileo, EGNOS, Copernicus și Serviciul guvernamental de observare a Pământului, IRIS^2 și GOVSATCOM, precum și serviciile de conștientizare a situației spațiale. Componenta de alertă timpurie a serviciului Copernicus de gestionare a situațiilor de urgență, care constă în Sistemul european de avertizare în caz de inundații, Sistemul european de informare privind incendiile forestiere și Observatorul european al secetei, ar trebui să contribuie la reducerea la minimum a timpului necesar pentru a răspunde la dezastre. Aceste active sunt

instrumente semnificative de la nivelul Uniunii pentru pregătirea și răspunsul eficace la dezastre și crize, atât în interiorul, cât și în afara frontierelor Uniunii.

(42) Mecanismul Uniunii ar trebui să consolideze și să pună în comun capacitățile analitice și științifice necesare pentru pregătirea operațională în cadrul răspunsului coordonat la nivelul Uniunii în contextul unui mecanism de consiliere științifică și tehnică (STAF). Acest mecanism ar trebui să acționeze ca un pilon de sprijin pentru ERCC, Centru și statele membre. STAF ar trebui să furnizeze analize de specialitate, precum și perspective științifice și tehnice, contribuind la îmbunătățirea pregătirii operaționale, a analizei și a conștientizării situației. Această inițiativă ar trebui să adopte o abordare transsectorială orientată către servicii, care să ia în considerare toate tipurile de pericole, pentru anticiparea, pregătirea și abordarea dezastrelor și a crizelor, care să completeze activitatea de cercetare și dezvoltare desfășurată de serviciul științific și de cunoaștere intern al Comisiei (Centrul Comun de Cercetare).

(43) În ultimii ani, mecanismul Uniunii a fost activat în mod repetat pentru a efectua evacuări medicale din țări terțe afectate de dezastre ale căror sisteme de sănătate erau copleșite, în special ca răspuns la războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, la criza umanitară din Gaza și, în urma incendiului din clubul de noapte din Macedonia de Nord, asigurând transferul în condiții de siguranță și tratarea pacienților în statele membre și în alte țări asociate la mecanismul Uniunii care s-au oferit voluntar să ofere un astfel de sprijin. Prin urmare, în cadrul operațiunilor la scară largă, Uniunea ar trebui să sprijine o serie de acțiuni care să permită coordonarea transferului de pacienți din țara solicitantă către statul membru în care vor fi tratați. Astfel de acțiuni pot include trimiterea pe teren a unei echipe de evaluare și tranzitul pe termen scurt într-o unitate medicală locală sau într-un centru conex de evacuare medicală stabilit în mod specific; prin urmare, normele comune ar trebui să specifice activitățile care sunt considerate ca făcând parte dintr-o operațiune de evacuare medicală și condițiile și procedurile pentru înființarea și operarea centrelor dedicate facilitării evacuării medicale.

(44) Recunoscând importanța promovării cooperării internaționale în domeniul protecției civile și fără a aduce atingere normelor care reglementează asocierea țărilor terțe la mecanismul Uniunii, este esențial ca Comisia să se angajeze în eforturi coordonate cu țările terțe care au obiective similare în ceea ce privește gestionarea riscurilor de dezastre și protecția civilă. Acest lucru ar trebui să permită Comisiei să alinieze prioritățile de politică și să coordoneze operațiunile cu autoritățile naționale ale țărilor terțe desemnate drept țări partenere strategice.

(45) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament prin intermediul actelor de punere în aplicare relevante, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[28].

(46) Pentru adoptarea actelor de punere în aplicare relevante ar trebui utilizată procedura de examinare, având în vedere că actele respective pun în aplicare acte cu caracter general.

---

[28] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(47) În temeiul articolului 85 alineatul (1) din Decizia (UE) 2021/1764 a Consiliului[29], persoanele și entitățile stabilite în țări și teritorii de peste mări sunt eligibile să primească finanțare, sub rezerva normelor și obiectivelor programului și a eventualelor mecanisme aplicabile statului membru de care aparține țara respectivă sau teritoriul respectiv.

(48) Mecanismul Uniunii urmează să fie pus în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE) [XXX]* al Parlamentului European și al Consiliului [regulamentul privind performanța], care stabilește normele pentru urmărirea cheltuielilor și cadrul de performanță pentru buget, inclusiv normele pentru asigurarea unei aplicări uniforme a principiului de „a nu aduce prejudicii semnificative” și a principiului egalității de gen menționate la articolul 33 alineatul (2) literele (d) și (f) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, normele de monitorizare și raportare cu privire la performanța programelor și a activităților Uniunii, normele de instituire a unui portal de finanțare al Uniunii, normele de evaluare a programelor, precum și alte dispoziții orizontale aplicabile tuturor programelor Uniunii, cum ar fi cele privind informarea, comunicarea și vizibilitatea.

(49) În cazul în care asistența acordată în cadrul mecanismului Uniunii contribuie la un răspuns umanitar al Uniunii, în special în situații de urgență complexe, acțiunile care beneficiază de asistență financiară în temeiul prezentului regulament ar trebui să respecte principiile umanitare și principiile privind utilizarea protecției civile și a resurselor militare prevăzute în Consensul european privind ajutorul umanitar. Aceste acțiuni ar trebui să ia în considerare și alte intervenții umanitare în situații de urgență finanțate de Uniune, asigurând alinierea la orientările și obiectivele stabilite. Mecanismul Uniunii ar trebui să înlocuiască mecanismul de protecție civilă al Uniunii instituit prin Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului[30].

(50) Prin urmare, Decizia nr. 1313/2013/UE ar trebui abrogată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

---

29 Decizia (UE) 2021/1764 a Consiliului din 5 octombrie 2021 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniunea Europeană, inclusiv relațiile dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Groenlanda și Regatul Danemarcei, pe de altă parte (Decizia privind asocierea peste mări, inclusiv Groenlanda) (JO L 355, 7.10.2021, p. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1764/oj).

30 Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 347, 20.12.2013, p. 924, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj).

TITLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Capitolul 1
Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect

(1) Prezentul regulament prevede mecanismul de protecție civilă al Uniunii („mecanismul Uniunii”) și stabilește sprijinul pe care Uniunea îl acordă pentru pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară. Prezentul regulament stabilește obiectivele, bugetul pentru perioada 2028-2034, formele de finanțare din partea Uniunii și normele pentru furnizarea acestei finanțări.

(2) Prezentul regulament stabilește îndeosebi următoarele:

(a) norme privind funcționarea mecanismului Uniunii, inclusiv măsuri specifice privind prevenirea, pregătirea și răspunsul;

(b) norme privind funcționarea Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC) în calitate de organism de coordonare al mecanismului Uniunii;

(c) norme privind instituirea Centrului de coordonare în situații de criză („Centrul”) ca structură generală care facilitează conștientizarea situației și pregătirea și coordonarea transsectorială operațională;

(d) măsuri de sprijin pentru pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament urmărește să asigure protecția persoanelor, a mediului, a bunurilor și a patrimoniului cultural împotriva tuturor tipurilor de dezastre naturale și provocate de om, inclusiv a amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate.

(2) Prezentul regulament facilitează coordonarea transsectorială în situațiile în care se aplică alte mecanisme ale Uniunii de răspuns la situații de criză sau de gestionare a riscurilor. Dispozițiile regulamentului nu aduc atingere competențelor Înaltului Reprezentant în ceea ce privește dimensiunea externă a crizelor, care include misiunile și operațiile desfășurate în cadrul politicii de securitate și apărare comune.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor care decurg din actele juridice existente ale Uniunii sau din acordurile internaționale existente și nici competențelor Comisiei privind securitatea personalului, a activelor și a informațiilor Comisiei. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor acte juridice ale Uniunii de stabilire a unor norme specifice privind răspunsul sau gestionarea riscurilor legate de crize, inclusiv pregătirea pentru situații de urgență sanitară și răspunsul în caz de urgență sanitară, și în complementaritate cu acestea.

(4) Titlul II din prezentul regulament stabilește normele pentru:

(a) acțiuni de prevenire și de pregătire în statele membre;

(b) acțiuni în țări terțe legate de mobilizarea și trimiterea de experți și de echipe de protecție civilă ale Uniunii Europene („echipe EUCP”) care oferă consiliere cu privire la măsurile de prevenire și de pregătire, precum și de cooperarea în materie de formare și schimb de cunoștințe și experiență în cadrul Rețelei de cunoștințe și

(c) acțiuni de asistență pentru răspunsul la un dezastru iminent sau la consecințele negative imediate ale unui dezastru din statele membre sau din țări terțe, în urma unei cereri de asistență în conformitate cu articolul 28.

(5) Titlul III din prezentul regulament stabilește norme privind sprijinul Uniunii pentru pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară, în special pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2022/2371 și a Regulamentului (UE) 2022/2372.

(6) Constituirea de stocuri menționată în titlul III se realizează în conformitate cu articolul 21, cu excepția contramăsurilor medicale care nu sunt definite ca rescEU.

(7) Atunci când se aplică măsurile de prevenire, pregătire și răspuns în temeiul prezentului regulament, se iau în considerare nevoile speciale ale regiunilor izolate, ultraperiferice și ale altor regiuni sau insule ale Uniunii în ceea ce privește prevenirea, pregătirea și răspunsul.

(8) Răspunsul în temeiul prezentului regulament ține seama de nevoile speciale ale țărilor și teritoriilor de peste mări în ceea ce privește răspunsul.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „dezastru” înseamnă o situație, indiferent de modul în care a apărut, care are sau poate avea un impact grav asupra oamenilor, a sănătății publice, a mediului, a infrastructurii critice sau a bunurilor, inclusiv asupra patrimoniului cultural;

2. „criză” înseamnă orice dezastru în curs sau iminent care afectează sau poate afecta mai multe sectoare simultan, fără a aduce atingere sensului termenului „criză” prevăzut la articolul 2 punctul 22 din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 aplicabil în procedurile de achiziții;

3. „sector” înseamnă un domeniu specific de activitate societală, guvernamentală și economică interconectată, în special sănătatea, mediul, transporturile, energia, securitatea și alte domenii de activitate vulnerabile la dezastre;

4. „asistență” înseamnă experți, module, alte capacități de răspuns sau echipe de asistență tehnică și de sprijin, împreună cu echipamentele acestora și asistența în natură, inclusiv materiale sau produse pentru acordarea ajutorului, precum și ofertele instituțiilor, agențiilor și organelor Uniunii și alte capabilități necesare pentru atenuarea consecințelor imediate ale unui dezastru sau ale unei crize;

5. „pregătire” înseamnă o stare de promptitudine și o capabilitate a mijloacelor umane și materiale, a structurilor, sistemelor, comunităților și organizațiilor, obținute ca urmare a unor acțiuni prealabile, care permit asigurarea unui răspuns rapid și eficace;

6. „prevenire” înseamnă acțiuni care au drept scop reducerea riscurilor sau atenuarea potențialelor consecințe negative ale unui dezastru asupra persoanelor, a sănătății publice, a mediului și a bunurilor, inclusiv asupra patrimoniului cultural;

7. „obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre” înseamnă obiectivele stabilite de Comisie în cooperare cu statele membre în domeniul protecției civile în vederea sprijinirii acțiunilor de prevenire și de pregătire în scopul îmbunătățirii capacității Uniunii și a statelor sale membre de a rezista la efectele unui dezastru care produce sau este capabil să producă efecte transfrontaliere;

8. „sistem comun de comunicare și informare în caz de urgență” (CECIS) înseamnă o platformă web dezvoltată și întreținută de Comisie care facilitează schimbul de informații în timp real între statele membre și ERCC;

9. „alertă timpurie” înseamnă furnizarea în timp util și în mod eficace a informațiilor care permit întreprinderea de acțiuni în vederea evitării sau a reducerii riscurilor și a efectelor negative ale unui dezastru, precum și facilitarea pregătirii pentru un răspuns eficace;

10. „modul” înseamnă o formă de organizare a capabilităților statelor membre autosuficientă și autonomă, predefinită, bazată pe sarcini și necesități sau o echipă operațională mobilă a statelor membre, care reprezintă o combinație de mijloace umane și materiale care poate fi descrisă sub aspectul capacității sale de intervenție sau prin sarcina (sarcinile) pe care este capabilă să o (le) îndeplinească și pentru care sunt definite cerințe tehnice minime;

11. „echipă de asistență tehnică și de sprijin” („TAST”) înseamnă resursele umane și materiale alocate de unul sau mai multe state membre pentru îndeplinirea unor sarcini logistice și de sprijin;

12. „echipă de intervenție” înseamnă un grup specializat format din personal instruit și dotat cu resurse pentru a răspunde rapid și eficace la consecințele dezastrelor, care nu a fost angajat în prealabil în Rezerva europeană de protecție civilă și nici nu a fost instituit în cadrul rescEU;

13. „echipă de protecție civilă a Uniunii Europene” („echipă EUCP”) înseamnă o echipă de experți și, atunci când este necesar, o TAST, care este selectată și trimisă pe teren de ERCC în cadrul unui mandat legat de o cerere de expertiză în materie de prevenire sau pregătire sau legat de un răspuns în situații de urgență în contextul unei cereri de asistență în curs;

14. „dublă utilizare” înseamnă mijloacele și capacitățile care urmează să fie trimise pe teren în context civil și militar;

15. „evaluarea riscurilor” înseamnă procesul transsectorial global de identificare, analiză și evaluare a riscurilor, desfășurat la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător;

16. „capabilitate de gestionare a riscurilor” înseamnă capacitatea unui stat membru sau a regiunilor acestuia de a reduce, de a se adapta sau de a atenua riscurile (impactul și probabilitatea unui dezastru) identificate în cadrul evaluărilor proprii privind riscurile la niveluri acceptabile în statul membru respectiv. Capabilitatea de gestionare a riscurilor se evaluează din perspectiva capacității tehnice, financiare și administrative de a realiza în mod adecvat evaluări ale

riscurilor, de a planifica gestionarea riscurilor pentru prevenire și pregătire, precum și de a stabili măsuri de prevenire și pregătire pentru riscuri;

17. „sprijinul națiunii gazdă” înseamnă orice acțiune întreprinsă în etapele de pregătire și răspuns de țara care primește sau trimite asistență sau de Comisie pentru îndepărtarea obstacolelor previzibile din calea asistenței internaționale oferite prin intermediul mecanismului Uniunii. Acesta include sprijinul oferit de statele membre în vederea facilitării tranzitului acestei asistențe pe teritoriul lor;

18. „sprijin logistic” înseamnă echipamentele sau serviciile esențiale necesare pentru capacitățile de răspuns în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin, inclusiv crearea de centre logistice;

19. „evacuare medicală” înseamnă o serie de acțiuni coordonate care permit transportul organizat al persoanelor care au nevoie de asistență medicală din zonele afectate de dezastre către unități medicale adecvate, fie într-un stat membru, fie, în cazul cetățenilor Uniunii, și în țări terțe;

20. „centru de evacuare medicală” înseamnă o unitate de tranzit instituită în cadrul mecanismului Uniunii care primește temporar pacienții evacuați și persoanele care îi însoțesc, oferă triaj medical, stabilizarea pacienților și asistență permanentă (în regim 24/7) și, dacă este necesar, organizează transportul acestora, sub coordonarea ERCC, către unități medicale dintr-un stat membru; centrul de evacuare medicală cuprinde amplasamentul fizic, personalul medical și logistic, echipamentele și serviciile de sprijin necesare pentru a asigura predarea în condiții de siguranță a pacienților din statul solicitant către țara care oferă tratamentul medical;

21. „costuri operaționale” înseamnă toate costurile legate de funcționarea unei capacități sau de trimiterea pe teren a unui expert sau a unei echipe EUCP în timpul unei operații. Aceste costuri pot include costurile legate de personal, de transportul internațional și local, de logistică, de securitate, de consumabile și de furnituri, de mentenanță, precum și alte costuri necesare pentru a asigura utilizarea eficace a capacității în cauză;

22. „costuri de transport” înseamnă costurile legate de deplasarea resurselor logistice și de transport până la locul indicat de statul membru, țara terță sau organizația solicitantă, inclusiv costurile tuturor serviciilor, comisioanele, costurile logistice, de manipulare și ale altor nevoi de transport legate de răspuns, costurile cu combustibilul și eventualele costuri de cazare, precum și alte costuri indirecte, cum ar fi impozitele, taxele în general și costurile de tranzit;

23. „țară asociată” înseamnă o țară terță care a semnat un acord cu Uniunea pentru a participa la acțiuni în temeiul prezentului regulament în aceleași condiții ca și statele membre. Referirile la statele membre se interpretează ca incluzând statele asociate, cu excepția cazului în care se specifică altfel;

24. „contramăsuri medicale” înseamnă contramăsuri medicale în sensul articolului 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2022/2371;

25. „amenințări transfrontaliere grave pentru sănătate” înseamnă amenințările menționate la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2022/2371, precum și amenințările radiologice și nucleare.

Capitolul 2
Obiective și dispoziții financiare

Articolul 4

Obiective

(1) Obiectivul general al prezentului regulament este consolidarea cooperării dintre Uniune și statele membre pentru prevenirea, pregătirea și răspunsul, în vederea gestionării consecințelor, la toate tipurile de dezastre naturale și provocate de om, la amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate care pot apărea în interiorul sau în afara Uniunii, precum și la situațiile în care sunt afectate simultan mai multe sectoare.

(2) Obiectivul general menționat la alineatul (1) se realizează prin următoarele obiective specifice:

(a) consolidarea înțelegerii și a anticipării riscurilor și amenințărilor de dezastre, inclusiv a celor legate de schimbările climatice și de sănătatea publică, și acționarea în mod proactiv pentru a preveni sau a atenua impactul potențial al acestora; promovarea prevenirii și a pregătirii și îmbunătățirea colaborării dintre autoritățile din domeniul protecției civile, al sănătății și alte autorități relevante;

(b) facilitarea, în special prin intermediul Rețelei de cunoștințe, a consolidării capacităților la nivelul Uniunii și al statelor membre, îndeosebi prin încurajarea și creșterea gradului de adoptare și de utilizare a rezultatelor cercetării și inovării în caz de dezastre și crize, prin furnizarea și derularea de programe de consolidare a capacităților, de exemplu formare și exerciții, evaluări *inter pares,* trimiterea pe teren de experți și echipe EUCP care oferă consiliere cu privire la măsurile de prevenire și pregătire și alte tipuri de expertiză, precum și prin asistență tehnică și financiară pentru a sprijini strategiile, planurile și investițiile, pentru a promova prevenirea, pregătirea și reziliența;

(c) îmbunătățirea pregătirii la nivelul statelor membre și al Uniunii, inclusiv la toate nivelurile societății, pentru a răspunde la dezastre, în special (i) cu sprijinul ERCC și al Centrului, precum și al structurilor lor de comunicare și informare pentru coordonarea și conștientizarea situației în rândul autorităților statelor membre și al structurilor existente ale UE de gestionare a crizelor; (ii) prin sprijinirea dezvoltării și a menținerii unor sisteme eficace de alertă timpurie pentru detectarea și comunicarea amenințărilor iminente de dezastre, care să permită luarea de măsuri în timp util pentru prevenirea sau atenuarea impactului; (iii) prin dezvoltarea și menținerea capacităților de răspuns, prin consolidarea interoperabilității acestora și prin luarea în considerare a potențialei utilizări duble în caz de criză; (iv) prin promovarea integrării considerentelor privind prevenirea și pregătirea pentru riscurile de dezastre în politicile și cadrele financiare de la nivel național și de la nivelul Uniunii, cu scopul de a consolida reziliența pe termen lung; (v) prin facilitarea pregătirii și a rezilienței în rândul tuturor actorilor și părților interesate, incluzând toate nivelurile de guvernare, autoritățile civile și militare, societatea civilă și sectorul privat, precum și prin

furnizarea de funcții societale vitale în vederea consolidării pregătirii generale a populației și a rezilienței societății;

(d) facilitarea unui răspuns rapid și eficient în interiorul Uniunii, inclusiv în țările menționate la articolul 9 alineatul (1), precum și în afara Uniunii, în urma unei cereri de asistență în conformitate cu articolul 28;

(e) sprijinirea pregătirii și a răspunsului statelor membre și al Uniunii la crizele transsectoriale, în special prin extinderea asistenței pentru a aborda intensitatea și impactul acestora, precum și prin sprijinirea răspunsului la crize inițiat în cadrul altor instrumente ale Uniunii de răspuns în situații de criză sau de gestionare a riscurilor, atunci când este necesar, inclusiv prin intermediul Centrului, și prin sprijinirea cooperării și a coordonării dintre actorii civili și militari relevanți, în special prin sprijinirea instituirii unor mecanisme cuprinzătoare de pregătire civil-militară;

(f) intensificarea eforturilor statelor membre și ale Uniunii în ceea ce privește pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară:

(i) prin consolidarea capacității de prevenire, pregătire și răspuns rapid la amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate, în special prin sprijinirea politicilor și soluțiilor de securitate sanitară, prin îmbunătățirea colectării datelor, a sistemelor de alertă timpurie și de supraveghere și

(ii) prin îmbunătățirea furnizării de contramăsuri medicale prin creșterea disponibilității și accesibilității acestora, în special prin capacități de rezervare, achiziții, constituire de stocuri și distribuire, precum și

(iii) prin acțiuni de coordonare și îmbunătățirea consolidării capacităților.

Articolul 5

Pregătirea și cooperarea civil-militară la nivelul UE

Comisia colaborează cu Înaltul Reprezentant:

(a) pentru a contribui la elaborarea de măsuri de îmbunătățire a pregătirii civil-militare și la coordonarea răspunsului în cadrul Uniunii, în consultare cu statele membre;

(b) pentru a elabora mecanisme de clarificare a rolurilor și responsabilităților și de stabilire a priorităților pentru pregătirea și răspunsul în caz de dezastre și crize în cadrul Uniunii, precum și scenarii la nivelul Uniunii care să constituie baza formării și a exercițiilor la nivelul Uniunii, a celor mai bune practici, inclusiv a procedurilor standard de operare, și a mecanismelor de cooperare și comunicare eficace în scenarii de criză.

Articolul 6

Bugetul

(1) Pachetul financiar orientativ pentru punerea în aplicare a regulamentului pentru perioada 2028-2034 este stabilit la 10 675 000 000 EUR în prețuri curente.

(2) Angajamentele bugetare pentru activitățile care se desfășoară pe parcursul mai multor exerciții financiare pot fi defalcate pe mai multe exerciții financiare, în tranșe anuale.

(3) Creditele pot fi înscrise în bugetul Uniunii și după 2034 pentru a acoperi cheltuielile necesare și pentru a permite gestionarea acțiunilor care nu au fost finalizate până în 2034.

(4) Pachetul financiar menționat la alineatul (1) de la prezentul articol și cuantumurile resurselor suplimentare menționate la articolul 7 pot fi utilizate, de asemenea, pentru asistență tehnică și administrativă pentru punerea în aplicare a regulamentului, cum ar fi activități de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare, sisteme și platforme instituționale de tehnologie a informației, activități de informare și comunicare, inclusiv comunicarea instituțională privind prioritățile politice ale Uniunii și toate celelalte cheltuieli cu asistența tehnică și administrativă sau cu personalul suportate de Comisie pentru gestionare în temeiul prezentului regulament.

(5) Pe lângă dispozițiile de la articolul 12 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, creditele de angajament și de plată care nu au fost utilizate până la sfârșitul exercițiului financiar pentru care au fost înscrise în bugetul anual sunt reportate automat și pot fi angajate, respectiv plătite până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar următor. Creditele reportate se utilizează exclusiv pentru acțiuni de răspuns. Creditele reportate se utilizează primele în exercițiul financiar următor.

Articolul 7

Resurse suplimentare

(6) Statele membre, instituțiile, organele și agențiile Uniunii, țările terțe, organizațiile internaționale, instituțiile financiare internaționale sau alte părți terțe pot aduce contribuții suplimentare financiare sau nefinanciare în temeiul prezentului regulament. Contribuțiile financiare suplimentare constituie venituri alocate externe în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (a), (d) sau (e) sau al articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

(7) Resursele alocate statelor membre în cadrul gestiunii partajate pot fi puse la dispoziție, la cererea acestora, în temeiul prezentului regulament. Comisia execută direct sau indirect resursele respective, în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) litera (a) sau (c) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509. Acestea se adaugă la cuantumul menționat la articolul 6 alineatul (1) din prezentul regulament. Resursele respective sunt utilizate în beneficiul statului membru în cauză. În cazul în care Comisia nu și-a asumat un angajament juridic în cadrul gestiunii directe sau indirecte pentru sumele suplimentare puse astfel la dispoziție în temeiul prezentului regulament, sumele neangajate corespunzătoare pot fi transferate înapoi, la cererea statului membru în cauză, către unul sau mai multe programe-sursă sau către programele care le succed acestora.

Articolul 8

Finanțare alternativă, combinată și cumulativă

(1) Prezentul regulament trebuie pus în aplicare în sinergie cu programele Uniunii. O acțiune care a beneficiat de o contribuție din partea Uniunii în contextul unui alt

program poate primi o contribuție și în temeiul prezentului regulament. Normele programului relevant al Uniunii se aplică contribuției corespunzătoare sau se poate aplica un set unic de norme tuturor contribuțiilor și se poate asuma un singur angajament juridic. În cazul în care toate contribuțiile Uniunii sunt furnizate pe baza costurilor eligibile, sprijinul cumulativ de la bugetul Uniunii nu trebuie să depășească costurile eligibile totale ale acțiunii și poate fi calculat pe o bază proporțională, în conformitate cu documentele care stabilesc condițiile de acordare a sprijinului.

(2) Procedurile de atribuire în temeiul prezentului regulament pot fi desfășurate în comun cu statele membre, instituțiile, organele și agențiile Uniunii, țările terțe, organizațiile internaționale, instituțiile financiare internaționale sau alte părți terțe („parteneri la procedura de atribuire comună”), prin gestiune directă sau indirectă, cu condiția să se asigure protecția intereselor financiare ale Uniunii. Aceste proceduri fac obiectul unui set unic de norme și duc la încheierea unor angajamente juridice unice. În acest scop, partenerii la procedura de atribuire comună pot pune resurse la dispoziția programului Uniunii în conformitate cu articolul 7 din prezentul regulament sau partenerilor li se poate încredința punerea în aplicare a procedurii de atribuire, în cazurile aplicabile în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509. În cadrul procedurilor de atribuire comune, reprezentanții partenerilor la procedura de atribuire comună pot fi și membri ai comitetului de evaluare menționat la articolul 153 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

Articolul 9

Țări terțe asociate

(1) Asocierea în temeiul prezentului regulament poate fi deschisă următoarelor țări terțe prin asociere totală sau parțială, în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 4 și în conformitate cu acordurile internaționale relevante sau cu orice decizii adoptate în cadrul acestor acorduri și aplicabile:

(a) membrilor Asociației Europene a Liberului Schimb care sunt membri ai Spațiului Economic European, precum și microstatelor europene;

(b) țărilor în curs de aderare, țărilor candidate și țărilor potențial candidate;

(c) țărilor care intră în sfera politicii europene de vecinătate;

(d) altor țări terțe.

(2) Acordurile de asociere pentru participarea în temeiul prezentului regulament trebuie:

(a) să asigure un echilibru echitabil în ceea ce privește contribuțiile și beneficiile țării terțe asociate în temeiul prezentului regulament;

(b) să prevadă condițiile de participare în temeiul prezentului regulament, inclusiv calculul contribuțiilor financiare, constând într-o contribuție operațională și o taxă de participare și în costurile administrative generale ale participării;

(c) să nu confere nicio competență decizională în temeiul prezentului regulament;

(d) să garanteze drepturile Uniunii de a asigura buna gestiune financiară și de a-și proteja interesele financiare;

(e) după caz, să asigure protecția intereselor de securitate și de ordine publică ale Uniunii.

În sensul literei (d), țara terță în cauză acordă drepturile și accesul necesare în temeiul Regulamentelor (UE, Euratom) 2024/2509 și (UE, Euratom) nr. 883/2013 și garantează faptul că deciziile de executare care impun o obligație pecuniară în baza articolului 299 din tratat, precum și hotărârile și ordonanțele Curții de Justiție a Uniunii Europene sunt executorii.

Articolul 10

Punerea în aplicare și formele de finanțare din partea Uniunii

(1) Prezentul regulament trebuie pus în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 prin gestiune directă sau prin gestiune indirectă cu entitățile menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat.

(2) Finanțarea din partea Uniunii poate fi acordată sub orice formă în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, în special sub formă de granturi, premii, achiziții și donații nefinanciare.

(3) Comisia poate acorda granturi directe statelor membre fără o cerere de propuneri de acțiuni în cadrul obiectivelor specifice menționate la articolul 4 alineatul (2), în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

(4) Granturile din cadrul obiectivului specific menționat la articolul 4 alineatul (2) pot fi utilizate în combinație cu finanțare din partea Băncii Europene de Investiții, a băncilor din Uniune sau din țările asociate sau a altor instituții financiare de dezvoltare sau publice, precum și în combinație cu finanțare din partea instituțiilor financiare din sectorul privat și a investitorilor din sectorul public sau privat, inclusiv prin parteneriate public-public sau public-privat.

(5) În cazul în care finanțarea din partea Uniunii se acordă sub formă de granturi, finanțarea se furnizează ca finanțare nelegată de costuri sau, atunci când este necesar, prin utilizarea opțiunilor simplificate privind costurile, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509. Finanțarea poate fi furnizată sub forma rambursării costurilor eligibile efective numai în cazul în care obiectivele unei acțiuni nu pot fi atinse în alt mod.

(6) În sensul articolului 153 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, comitetul de evaluare poate fi compus parțial sau integral din experți externi independenți.

Articolul 11

Eligibilitate

(1) Se stabilesc criterii de eligibilitate pentru a sprijini îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 4 alineatul (2), în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, iar acestea se aplică tuturor procedurilor de atribuire în temeiul prezentului regulament.

(2) În cadrul procedurilor de atribuire desfășurate prin gestiune directă și indirectă, una sau mai multe dintre următoarele entități juridice pot fi eligibile pentru a primi finanțare din partea Uniunii:

(a) entitățile stabilite într-un stat membru;

(b) entitățile stabilite într-o țară terță asociată;

(c) organizațiile internaționale;

(d) alte entități stabilite în țări terțe neasociate, în cazul în care finanțarea unor astfel de entități este esențială pentru punerea în aplicare a acțiunii și contribuie la obiectivele prevăzute la articolul 4 alineatul (2).

(3) Pe lângă cele prevăzute la articolul 168 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, țările terțe asociate menționate la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament pot, după caz, să participe la oricare dintre mecanismele de achiziții prevăzute la articolul 168 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 și să beneficieze de acestea. Țările terțe neasociate pot participa la procedurile de achiziții prevăzute la articolul 168 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 dacă acest lucru este necesar pentru atingerea obiectivelor menționate la articolul 4 și sub rezerva acordului tuturor țărilor participante.

(4) Procedurile de atribuire care afectează securitatea sau ordinea publică, în special în ceea ce privește activele și interesele strategice ale Uniunii sau ale statelor sale membre, sunt restricționate în conformitate cu articolul 136 din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

(5) În cadrul procedurilor de atribuire a granturilor, acțiunile nu sunt eligibile pentru finanțare în cazul în care acțiunile respective sau părți ale acestora sunt deja finanțate integral din alte surse publice sau private, cu excepția contribuțiilor din partea Uniunii acordate în contextul acțiunilor sinergice menționate la articolul 8.

(6) Programul de lucru menționat la articolul 110 din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 sau documentele aferente procedurii de atribuire pot preciza mai în detaliu criteriile de eligibilitate stabilite în prezentul regulament sau pot stabili criterii de eligibilitate suplimentare pentru acțiuni specifice.

Articolul 12

Programul de lucru

Regulamentul este pus în aplicare prin programele de lucru menționate la articolul 110 din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

TITLUL II
PROTECȚIA CIVILĂ

Capitolul 1
Evaluarea riscurilor și planificarea gestionării riscurilor

Articolul 13

Obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre

Comisia, în cooperare cu statele membre, dezvoltă în continuare obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre în domeniul protecției civile și adoptă recomandări pentru a le defini drept punct de referință comun pentru sprijinirea acțiunilor de prevenire și pregătire. Aceste obiective se bazează pe scenarii actuale și prospective, inclusiv pe datele spațiale

furnizate de Copernicus și pe cele referitoare la impactul schimbărilor climatice asupra riscurilor de dezastre, pe date privind evenimentele din trecut și pe analize de impact transsectoriale, acordând o atenție deosebită grupurilor vulnerabile. La dezvoltarea obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre, Comisia ia în considerare dezastrele recurente care afectează statele membre și propune ca statele membre să ia măsuri specifice pentru a consolida reziliența la astfel de dezastre, inclusiv orice măsură care urmează să fie pusă în aplicare prin utilizarea fondurilor din partea Uniunii.

Articolul 14

Evaluarea riscurilor și planificarea gestionării riscurilor la nivel național

Pentru a promova o abordare eficace și coerentă a prevenirii și pregătirii în cadrul mecanismului Uniunii, statele membre:

(a) dezvoltă în continuare evaluările riscurilor de dezastre la nivel național sau la nivelul subnațional corespunzător și asigură coordonarea și coerența cu alte procese relevante de evaluare a riscurilor, precum și disponibilitatea publică a rezultatelor nesensibile ale acestora, pentru a sprijini sensibilizarea și pregătirea populației cu privire la riscuri;

(b) dezvoltă în continuare evaluarea capabilității de gestionare a riscurilor de dezastre la nivel național sau la nivelul subnațional corespunzător;

(c) dezvoltă în continuare și îmbunătățesc planificarea gestionării riscurilor de dezastre la nivel național sau la nivelul subnațional corespunzător, inclusiv în ceea ce privește colaborarea transfrontalieră și riscurile cu potențial de efecte transfrontaliere, ținând seama de obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre, și asigură coordonarea și coerența cu alte procese de planificare relevante;

(d) în conformitate cu angajamentele internaționale, îmbunătățesc colectarea și diseminarea datelor privind pierderile cauzate de dezastre la nivel național sau la nivelul subnațional corespunzător, inclusiv printr-o mai bună utilizare a datelor spațiale.

Articolul 15

Schimbul de informații naționale privind gestionarea riscurilor

Pentru a încuraja dezvoltarea unei înțelegeri comune a riscurilor și amenințărilor de dezastre la nivelul Uniunii, pentru a identifica nevoile comune în ceea ce privește consolidarea capacităților de gestionare a riscurilor de dezastre, pentru a sprijini punerea în aplicare a obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre și pentru a facilita schimbul de bune practici, fără a aduce atingere normelor și procedurilor naționale, statele membre pun la dispoziția Comisiei, până la 31 decembrie 2028 și ulterior cel puțin o dată la 5 ani, un rezumat în conformitate cu orientările menționate la articolul 16 alineatul (2) al următoarelor:

(a) evaluările riscurilor de la nivel național sau de la nivelul subnațional corespunzător, inclusiv evaluarea riscurilor sau a dezastrelor cu potențial de efecte transfrontaliere;

(b) evaluarea capabilităților de gestionare a riscurilor de dezastre și a capacităților de răspuns de la nivel național sau de la nivelul subnațional corespunzător;

(c) activitățile de sprijinire a punerii în aplicare a obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre;

(d) nevoile de investiții în gestionarea riscurilor de dezastre care necesită sau ar putea beneficia de sprijin în cadrul instrumentelor relevante ale Uniunii.

Articolul 16

Acțiuni la nivelul Uniunii privind evaluarea riscurilor și planificarea gestionării riscurilor

(1) Pentru a îmbunătăți înțelegerea riscurilor de dezastre cu care se confruntă Uniunea și pentru a contribui la o pregătire coordonată, pe baza rezumatelor menționate la articolul 16 și luând în considerare orice alte date transsectoriale disponibile, inclusiv datele spațiale, privind identificarea riscurilor, inclusiv la nivelul Uniunii, precum și activitatea Rețelei de cunoștințe, Comisia:

(a) elaborează cel puțin o dată la 5 ani un raport care oferă o imagine de ansamblu transsectorială a riscurilor de dezastre naturale și provocate de om cu care se confruntă Uniunea, precum și a progreselor înregistrate în punerea în aplicare a articolului 14 și a obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre menționate la articolul 13;

(b) stabilește și revizuiește periodic scenarii de dezastre la nivelul Uniunii pentru prevenire, pregătire și răspuns;

(c) elaborează cel puțin o dată la 5 ani un raport privind capacitățile de răspuns și capabilitățile relevante de la nivelul Uniunii, precum și privind lacunele rămase în ceea ce privește capacitățile de răspuns de la nivel național sau de la nivelul subnațional corespunzător, astfel cum se menționează la articolul 15 litera (b), ținând seama în același timp de obiectivele relevante în materie de capacitate și de obiectivele de performanță. De asemenea, raportul furnizează o imagine de ansamblu a evoluțiilor la nivelul bugetului și al costurilor legate de capacitățile de răspuns și o evaluare a necesității dezvoltării în continuare a acestor capacități.

(2) Comisia elaborează și actualizează, împreună cu statele membre, orientări privind transmiterea rezumatului menționat la articolul 15.

(3) Comisia poate solicita statelor membre să furnizeze informații suplimentare cu privire la măsurile specifice de prevenire și pregătire legate de riscurile de dezastre care se produc în mod regulat sau au un impact deosebit de puternic și, dacă este cazul:

(a) propune trimiterea pe teren a unor experți care să ofere consiliere cu privire la măsurile de prevenire și de pregătire sau

(b) formulează recomandări pentru consolidarea nivelului de prevenire și de pregătire în statul membru în cauză. Comisia și statul membru respectiv se informează reciproc cu privire la orice măsuri luate în urma acestor recomandări.

Capitolul 2
Consolidarea capacităților și pregătirea

Articolul 17

Instrumente de consolidare a capacităților

Comisia sprijină statele membre în eforturile de consolidare a capacității de gestionare a riscurilor oferind acces la instrumente precum programe de formare și exerciții, asistență tehnică și financiară, evaluări *inter pares*, trimiterea pe teren de experți și echipe EUCP care oferă consiliere cu privire la măsurile de prevenire și de pregătire și alte forme de furnizare de expertiză, învățare și schimb de cunoștințe, precum și sprijin pentru adoptarea rezultatelor cercetării și inovării în gestionarea riscurilor de dezastre.

Articolul 18

Rețeaua europeană de cunoștințe în materie de protecție civilă

(1) Rețeaua de cunoștințe agregă, prelucrează și diseminează cunoștințe și informații relevante pentru mecanismul Uniunii și pentru a sprijini inițiativele de colaborare ale actorilor din domeniul protecției civile și al gestionării riscurilor de dezastre din cadrul Uniunii, inclusiv organizațiile societății civile, autoritățile locale și regionale, sectorul privat și comunitatea de cercetare, în baza unei abordări care ia în considerare mai multe tipuri de pericole.

(2) Comisia, prin intermediul Rețelei de cunoștințe, ține seama în mod corespunzător de expertiza disponibilă în statele membre, inclusiv la toate nivelurile de guvernare, la nivelul Uniunii, la nivelul organizațiilor și entităților internaționale, la nivelul țărilor terțe și la nivelul organizațiilor care își desfășoară activitatea pe teren.

(3) Comisia și statele membre promovează o participare echilibrată din punctul de vedere al genului și incluzivă la crearea și funcționarea Rețelei de cunoștințe.

(4) Prin intermediul Rețelei de cunoștințe, Comisia sprijină coerența proceselor de planificare și de luare a deciziilor prin facilitarea schimbului continuu de cunoștințe și informații care implică toate domeniile de activitate din cadrul mecanismului Uniunii.

(5) Prin intermediul Rețelei de cunoștințe, Comisia sprijină statele membre în sensibilizarea populației cu privire la riscurile de dezastre.

(6) În special, prin intermediul Rețelei, Comisia:

(a) consolidează capacitatea colectivă de prevenire, pregătire și răspuns eficace la dezastre și de sprijinire a schimbului de cunoștințe și a învățării, precum și de promovare a investițiilor în gestionarea riscurilor de dezastre. Aceasta include:

(i) instituirea și gestionarea programelor de asistență financiară pentru a îmbunătăți gestionarea riscurilor și schimbul de cunoștințe și pentru a încuraja dezvoltarea investițiilor și a planurilor de prevenire și pregătire;

(ii) instituirea și gestionarea unui program de formare și de exerciții, precum și a unui program de schimb de experți pentru personalul din domeniul protecției civile și al gestionării dezastrelor și crizelor, care să acopere prevenirea, pregătirea și răspunsul. Programele trebuie să se axeze pe schimbul de bune practici și să încurajeze aceste schimburi în domeniul

protecției civile, al gestionării dezastrelor și crizelor, precum și să includă cursuri comune. Schimbul de expertiză în domeniul gestionării dezastrelor și crizelor trebuie să includă schimburi de profesioniști și de voluntari cu experiență. Programele de formare și de exerciții și de schimb de experți vizează consolidarea cooperării și coordonării dintre statele membre și Comisie în domeniul protecției civile, al gestionării dezastrelor și crizelor, îmbunătățirea coordonării, a compatibilității și a complementarității capacităților menționate la articolele 20 și 21 și îmbunătățirea competenței experților, astfel cum se menționează la articolul 33;

(iii) instituirea și gestionarea de programe pentru furnizarea și schimbul de expertiză;

(b) consolidează diseminarea și adoptarea rezultatelor cercetării și inovării în toate etapele protecției civile și ale gestionării riscurilor de dezastre și stimulează interacțiunea dintre rezultatele cercetării și inovării, sectorul privat și autoritățile statelor membre;

(c) colectează și gestionează lecțiile învățate în urma acțiunilor de protecție civilă desfășurate în cadrul mecanismului Uniunii, inclusiv aspecte din întregul ciclu de gestionare a dezastrelor, pentru a oferi o bază largă pentru procesele de învățare și dezvoltarea cunoașterii. Aceasta include:

(i) monitorizarea, analizarea și evaluarea tuturor acțiunilor de protecție civilă relevante din cadrul mecanismului Uniunii;

(ii) promovarea punerii în aplicare a lecțiilor învățate pentru a asigura un fundament bazat pe experiență pentru elaborarea activităților din cadrul ciclului de management al dezastrelor și

(iii) elaborarea de metode și instrumente pentru colectarea, analizarea, promovarea și punerea în aplicare a lecțiilor învățate.

Această acțiune include, după caz, lecțiile învățate în urma intervențiilor efectuate în afara Uniunii în ceea ce privește exploatarea legăturilor și sinergiilor dintre asistența acordată în temeiul mecanismului Uniunii și răspunsul umanitar;

(d) menține o platformă online care să deservească Rețeaua de cunoștințe pentru a sprijini și a facilita punerea în aplicare a diferitelor sarcini menționate la literele (a), (b) și (c).

(7) Atunci când îndeplinește sarcinile stabilite la alineatul (1), Comisia ține seama, în mod special, de nevoile și interesele statelor membre care se confruntă cu riscuri de dezastre de natură similară, precum și de necesitatea de a consolida protejarea biodiversității și a patrimoniului cultural.

(8) Comisia consolidează cooperarea cu privire la consolidarea capacităților și la adoptarea rezultatelor cercetării și inovării și promovează schimbul de cunoștințe și de experiență între Rețea și organizațiile internaționale și statele terțe, în special pentru a contribui la îndeplinirea angajamentelor internaționale, mai ales a celor din Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre în perioada 2015-2030.

(9) De asemenea, Rețeaua promovează adoptarea operațională a soluțiilor inovatoare finanțate de Uniune și sprijină statele membre în identificarea și aplicarea

tehnologiilor și abordărilor de ultimă generație, inclusiv prin achiziții publice în domeniul inovării și parteneriate public-privat.

(10) Organizarea Rețelei europene de cunoștințe în materie de protecție civilă se stabilește printr-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 19

Acțiuni generale de pregătire

(1) Statele membre dezvoltă, în mod voluntar, capacități de răspuns în conformitate cu articolele 20 și 21.

(2) Comisia sprijină statele membre în sensibilizarea populației cu privire la riscurile de dezastre.

(3) La cererea unui stat membru, Comisia poate sprijini și coordona alocarea în regim de standby a capacităților de răspuns și a echipelor de intervenție, inclusiv pentru formare, exerciții, schimb de cunoștințe și îmbunătățirea interoperabilității capacităților și a echipelor de intervenție.

(4) Statele membre pot, sub rezerva unor garanții de securitate corespunzătoare, să furnizeze informații privind capacitățile militare de răspuns relevante care ar putea fi folosite ca parte a asistenței în cadrul mecanismului Uniunii, cum ar fi transportul și sprijinul logistic sau medical.

(5) Statele membre furnizează Comisiei informații relevante cu privire la experții, modulele și alte capacități de răspuns pe care le pun la dispoziție pentru acordarea de asistență prin mecanismul Uniunii și actualizează aceste informații atunci când este necesar.

(6) Statele membre întreprind acțiunile de pregătire adecvate pentru a facilita sprijinul națiunii gazdă.

(7) Comisia acordă medalii pentru a recunoaște și a onora angajamentele de lungă durată și contribuțiile extraordinare aduse mecanismului Uniunii. Acordarea medaliilor se face în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate conform procedurii de examinare menționate la articolul 35 alineatul (2).

(8) Fără a aduce atingere articolului 9, Comisia poate coordona prioritățile de politică și, dacă este necesar, poate coordona activitățile operaționale cu autoritățile naționale ale unei țări terțe, desemnată drept țară parteneră strategică, care și-a aliniat obiectivele în domeniul protecției civile sau cu care Uniunea a încheiat un acord de securitate și apărare.

Articolul 20

Rezerva europeană de protecție civilă

(1) Rezerva europeană de protecție civilă (ECPP) constă într-un ansamblu de capacități de răspuns ale statelor membre, angajate în mod voluntar, și include module, alte capacități de răspuns, categorii de experți și echipe de asistență tehnică și de sprijin (TAST). Comisia stabilește, într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2), norme pentru identificarea experților, a modulelor și a altor capacități de răspuns din statele

membre, precum și cerințe operaționale pentru funcționarea și interoperabilitatea modulelor și pentru trimiterea pe teren a acestora.

(2) Asistența furnizată de un stat membru prin ECPP trebuie să fie complementară capacităților existente în statul membru solicitant, fără a aduce atingere responsabilității principale a statelor membre în materie de prevenire și de răspuns în caz de dezastre pe teritoriul lor.

(3) Pe baza riscurilor identificate și a oricărei elaborări de scenarii existente, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1) litera (b), Comisia definește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, tipurile capacităților de răspuns esențiale necesare în cadrul ECPP („obiective în materie de capacități de răspuns”) și specifică numărul acestora. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

(4) Comisia, în cooperare cu statele membre, monitorizează progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor în materie de capacități de răspuns prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (3) și identifică lacunele potențial semnificative în materie de capacități de răspuns din cadrul ECPP. În cazul în care se identifică astfel de lacune, Comisia analizează dacă statele membre au la dispoziție capacitățile necesare în afara ECPP. Comisia încurajează statele membre să abordeze lacunele semnificative în materie de capacitate de răspuns din cadrul ECPP, în conformitate cu raportul menționat la articolul 17 alineatul (1) litera (c).

(5) Prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2), Comisia instituie și gestionează un proces de certificare și înregistrare a capacităților de răspuns pe care statele membre le pun la dispoziția ECPP și definește cerințele privind calitatea și interoperabilitatea ale capacităților de răspuns.

(6) Statele membre identifică, angajează și înregistrează în mod voluntar capacitățile de răspuns pe care le oferă în cadrul ECPP, inclusiv capacitățile militare relevante care ar putea fi utilizate ca parte a asistenței. Înregistrarea modulelor multinaționale furnizate de două sau mai multe state membre se realizează în comun de către toate statele membre vizate.

(7) Capacitățile de răspuns pe care statele membre le pun la dispoziție în cadrul ECPP rămân permanent disponibile pentru utilizarea în scopuri naționale.

(8) Capacitățile de răspuns pe care statele membre le pun la dispoziția ECPP sunt disponibile pentru operațiunile de răspuns din cadrul mecanismului Uniunii în urma unei cereri de asistență formulate prin intermediul ERCC. Decizia finală referitoare la trimiterea lor pe teren este luată de statele membre care au înregistrat capacitatea de răspuns vizată. Atunci când o urgență națională, o situație de forță majoră sau, în cazuri excepționale, motive grave împiedică un stat membru să pună la dispoziție aceste capacități de răspuns în cazul unui anumit dezastru, statul membru respectiv informează Comisia cât mai curând posibil, făcând trimitere la prezentul articol.

(9) În cazul trimiterii pe teren, capacitățile de răspuns ale statelor membre rămân sub comanda și sub controlul lor și pot fi retrase, după consultarea Comisiei, atunci când situații de urgență la nivel național, o situație de forță majoră sau, în cazuri excepționale, motive grave împiedică un stat membru să mențină disponibile acele capacități de răspuns. Coordonarea între diversele capacități de răspuns este facilitată, după caz, de Comisie prin ERCC, în conformitate cu articolul 25.

Articolul 21

rescEU

(1) rescEU oferă asistență pentru a completa capacitățile globale de răspuns existente la nivel național și pe cele angajate de statele membre în cadrul ECPP sau pentru a răspunde nevoilor operaționale, în vederea asigurării unui răspuns eficace și rapid la cererile de asistență formulate în conformitate cu articolul 28.

(2) Comisia definește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, capacitățile de răspuns în care constă rescEU, printre altele pe baza evaluărilor riscurilor de la nivelul Uniunii în conformitate cu articolul 16 alineatul (1), ținând seama de riscurile identificate și emergente, precum și de capacitățile și lacunele globale de la nivelul Uniunii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

(3) Capacitățile rescEU se achiziționează, se închiriază, se dețin în sistem de leasing, se contractează în alt mod de către statele membre sau se donează acestora.

(4) Capacitățile rescEU, astfel cum sunt definite prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2), pot fi închiriate, deținute în sistem de leasing sau contractate în alt mod de către Comisie, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a remedia lacunele din domeniul transporturilor și al logisticii.

(5) În cazuri de urgență justificate în mod corespunzător, Comisia poate achiziționa, închiria, deține în sistem de leasing sau contracta în alt mod capacități determinate prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de urgență menționată la articolul 35 alineatul (2). Astfel de acte de punere în aplicare:

(a) stabilesc tipul și cantitatea necesară de mijloace materiale și orice servicii de sprijin necesare, deja definite drept capacități rescEU și/sau

(b) definesc drept capacități rescEU mijloacele materiale suplimentare și orice servicii de sprijin necesare și stabilesc tipul și cantitatea necesară a acestor capacități.

(6) Capacitățile rescEU sunt găzduite de statele membre sau de Comisie. Comisia și statele membre asigură, după caz, o distribuție geografică adecvată a capacităților rescEU.

(7) Comisia definește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, cerințele privind calitatea pentru capacitățile de răspuns care fac parte din rescEU, în consultare cu statele membre. Cerințele privind calitatea se bazează pe standarde stabilite la nivel internațional, atunci când există deja astfel de standarde. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

(8) Capacitățile rescEU pot fi utilizate numai în scopuri naționale, inclusiv capacitățile cu dublă utilizare, atunci când nu sunt utilizate sau necesare pentru răspuns.

(9) Capacitățile rescEU se utilizează, inclusiv pentru trimitere pe teren, utilizare la nivel național, împrumuturi sau donații, inclusiv pentru gestionarea rezervelor strategice ale rescEU, în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

(10) Capacitățile rescEU sunt disponibile pentru răspuns în urma unei cereri de asistență prin ERCC, în conformitate cu articolul 28. Decizia referitoare la trimiterea pe teren și la demobilizarea acestora și orice decizie în caz de cereri contradictorii se iau de către Comisie, prin ERCC, în strânsă coordonare cu statul membru solicitant și cu statul membru care găzduiește capacitatea de răspuns respectivă.

(11) În cazul în care capacitățile rescEU constau în echipamente sau bunuri consumabile, Comisia poate decide, prin ERCC, fie să doneze, fie să împrumute capacitățile rescEU oferite.

(12) Statul membru pe teritoriul căruia sunt trimise capacități rescEU este responsabil pentru conducerea operațiunilor de răspuns. În cazul trimiterii pe teren în afara Uniunii, statele membre care găzduiesc capacități rescEU sunt responsabile pentru asigurarea integrării depline a capacităților rescEU în răspunsul global.

(13) În cazul trimiterii pe teren, Comisia convine cu statul membru solicitant, prin intermediul ERCC, cu privire la mobilizarea operațională a capacităților rescEU. Statul membru solicitant facilitează coordonarea operațională între capacitățile proprii și activitățile rescEU în cursul operațiunilor.

(14) Coordonarea diferitelor capacități de răspuns este facilitată, după caz, de Comisie prin ERCC.

(15) Statele membre sunt informate cu privire la statutul operațional al capacităților rescEU prin CECIS.

(16) Sub rezerva nevoilor operaționale din statele membre, capacitățile rescEU pot fi trimise pe teren ca răspuns la dezastre și crize din afara Uniunii care au un impact semnificativ asupra Uniunii sau asupra statelor membre sau care sunt de importanță internațională.

(17) Atunci când capacitățile rescEU sunt trimise pe teren în țări terțe, în cazuri specifice, statele membre pot refuza să trimită pe teren personalul propriu, potrivit actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 22

Dispoziții tranzitorii privind rescEU

(1) Până în 2034, se poate acorda sprijin din partea Uniunii pentru a acoperi 75 % din costurile necesare pentru a asigura accesul rapid la capacitățile naționale corespunzătoare celor definite în conformitate cu articolul 21 alineatul (2).

(2) Capacitățile menționate la alineatul (1) sunt desemnate drept capacități rescEU până la sfârșitul anului menționat la alineatul respectiv.

(3) Prin derogare de la articolul 21, decizia privind trimiterea pe teren a capacităților menționate la alineatul (1) se ia de către statul membru care le-a pus la dispoziție drept capacități rescEU. Atunci când o urgență națională, o situație de forță majoră sau, în cazuri excepționale, motive grave împiedică un stat membru să pună la dispoziție aceste capacități în cazul unui anumit dezastru, statul membru respectiv informează Comisia cât mai curând posibil, făcând trimitere la prezentul articol.

Articolul 23

Anticiparea și alerta timpurie

(1) Comisia, în cooperare cu statele membre, întreprinde următoarele acțiuni pentru a consolida capabilitățile de anticipare și de alertă timpurie, valorificând capabilitățile spațiale ale Uniunii furnizate de Copernicus, Galileo și, dacă este necesar, de alte servicii spațiale:

(a) îmbunătățirea în continuare a sistemelor transfrontaliere de detectare și de alertă timpurie de interes pentru Uniune, pentru a atenua efectele imediate ale dezastrelor;

(b) integrarea și consolidarea sistemelor transfrontaliere existente de detectare și de alertă timpurie utilizând o abordare care ia în considerare mai multe tipuri de pericole, cu obiectivul de a reduce la minimum timpul necesar pentru răspuns;

(c) menținerea și dezvoltarea în continuare a capabilităților de conștientizare și analiză a situației;

(d) monitorizarea dezastrelor și, după caz, evaluarea impactului schimbărilor climatice, oferind consiliere bazată pe cunoștințe științifice;

(e) transpunerea datelor științifice în informații operaționale acționabile;

(f) crearea, menținerea și dezvoltarea de parteneriate științifice europene care să abordeze toate tipurile de pericole, promovând astfel interconectarea dintre sistemele naționale de alertă timpurie și de alertă și, eventual, conectând astfel de sisteme cu ERCC și cu sistemele informatice relevante;

(g) sprijinirea eforturilor statelor membre și ale organizațiilor internaționale mandatate prin furnizarea de cunoștințe științifice, de tehnologii inovatoare și de expertiză pentru dezvoltarea sistemelor lor de alertă timpurie, inclusiv prin intermediul Rețelei de cunoștințe.

(2) Un mecanism științific și tehnic reunește inițiativele, programele, instrumentele și serviciile existente, cum ar fi serviciile Copernicus, pentru a contribui cu expertiză științifică și tehnică la pregătirea operațională, la analiza și conștientizarea situației de către Centru, ERCC și statele membre, cu scopul de a anticipa, a se pregăti și a răspunde la dezastre și crize urmând abordări intersectoriale, orientate spre servicii și care iau în considerare toate tipurile de pericole.

(3) În cazul în care serviciile de urgență sunt furnizate de Galileo și EGNOS, Copernicus, IRIS2 și GOVSATCOM sau conștientizarea situației spațiale, fiecare stat membru poate decide să le utilizeze.

Articolul 24

Sistemele de avertizare publică

(1) Comisia cooperează cu statele membre pentru a sprijini integrarea serviciului Galileo de avertizare de urgență prin satelit în sistemele naționale de avertizare publică.

(2) Comisia sprijină statele membre în îmbunătățirea pregătirii și a sensibilizării populației cu privire la alertele în curs din întreaga Uniune.

(3) În cazul unui dezastru transfrontalier, Centrul și ERCC pot facilita schimbul de informații între țările vizate cu privire la utilizarea serviciului Galileo de avertizare

de urgență prin satelit. Pe baza unei cereri din partea unui stat membru, Centrul și ERCC pot difuza, în numele statului membru respectiv, mesaje de avertizare publică prin intermediul serviciului Galileo de avertizare de urgență prin satelit în statul membru respectiv.

(4) Comisia stabilește proceduri de utilizare a serviciului Galileo de avertizare de urgență prin satelit pentru a sprijini țările terțe care solicită acest serviciu.

(5) Mesajele de avertizare publică menționate la alineatul (3) pot lua în considerare serviciile Uniunii de conștientizare a situației spațiale, în special serviciile de supraveghere și urmărire spațială.

Articolul 25

Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență

(1) ERCC îmbunătățește conștientizarea comună a situației cu privire la riscurile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, precum și capacitatea operațională de 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână și deservește statele membre și Comisia în vederea atingerii obiectivelor prezentului regulament.

(2) ERCC își desfășoară activitatea în strânsă cooperare cu autoritățile naționale de protecție civilă și cu instituțiile și organele relevante ale Uniunii.

(3) În special, ERCC coordonează, monitorizează și sprijină în timp real răspunsul la nivelul Uniunii.

(4) ERCC trebuie să aibă acces la capabilități operaționale, analitice, de monitorizare, de gestionare a informațiilor și de comunicare și să dispună de dotările necesare pentru a primi și a prelucra informații clasificate ale UE și pentru a aborda o gamă largă de dezastre în interiorul și în afara Uniunii.

(5) Statele membre desemnează puncte de contact pentru funcționarea ERCC și informează Comisia în consecință. Interacțiunea ERCC cu punctele de contact ale statelor membre se definește printr-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 26

Centrul de coordonare în situații de criză

(1) Fără a aduce atingere articolului 25, se instituie un Centru de coordonare în situații de criză „Centrul”). Centrul se bazează pe structura și capabilitățile ERCC, inclusiv pe capabilitățile sale analitice și științifice, pe conștientizarea situației și pe capacitatea operațională 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână în ceea ce privește crizele transsectoriale.

(2) Centrul cooperează îndeaproape cu Centrul de răspuns la situații de criză din cadrul SEAE în ceea ce privește dimensiunea externă a crizelor transsectoriale, în limitele rolurilor și competențelor sale.

(3) Centrul anticipează și monitorizează riscurile legate de crizele transsectoriale, inclusiv elaborând informări periodice privind perspectivele operaționale cu referire la riscurile transsectoriale și la toate tipurile de pericole.

(4) Centrul asigură coordonarea cu autoritățile naționale relevante, desemnate în conformitate cu alineatul (5), cu serviciile Comisiei, cu instituțiile și organele Uniunii și oferă sprijin în situațiile menționate la articolul 29 alineatul (1).

(5) Statele membre desemnează puncte de contact pentru funcționarea Centrului și informează Comisia în consecință.

Capitolul 3
Răspunsul

Articolul 27

Notificarea dezastrelor

(1) În caz de dezastru sau de dezastru iminent pe teritoriul Uniunii, care generează sau poate genera efecte transfrontaliere, statul membru în care se produce sau este probabil să se producă dezastrul notifică, fără întârziere, statele membre potențial afectate și Comisia. Notificarea Comisiei nu este necesară în cazul în care obligația de notificare a fost deja abordată în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, al Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice sau al acordurilor internaționale existente.

(2) În caz de dezastru sau de dezastru iminent pe teritoriul Uniunii, care este probabil să ducă la o cerere de asistență din partea unuia sau a mai multor state membre, statul membru în care s-a produs sau în care este probabil să se producă dezastrul notifică fără întârziere Comisiei faptul că se așteaptă o posibilă cerere de asistență prin ERCC, pentru a permite Comisiei, după caz, să informeze celelalte state membre și să își activeze serviciile competente.

(3) Notificările menționate la alineatele (1) și (2) se transmit, dacă este oportun, prin intermediul CECIS. Comisia definește componentele CECIS, precum și organizarea schimbului de informații prin CECIS prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

(4) Centrul asigură un cadru adecvat pentru primirea notificărilor cu privire la crize, primite de Comisie prin intermediul altor instrumente ale Uniunii.

Articolul 28

Cererea de asistență

(1) Atunci când are loc sau este iminentă producerea unui dezastru, statul membru sau țara terță afectată poate solicita asistență prin ERCC. Cererea trebuie să fie cât mai precisă. Aceasta poate include, în special, o cerere de module, de echipe de intervenție, de articole și echipamente de acordare a ajutorului în caz de dezastre, de resurse logistice, de resurse de transport și de orice alte resurse. Comisia stabilește procedurile operaționale pentru răspunsul în caz de dezastre prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

(2) În circumstanțe excepționale și în absența unei cereri de asistență din partea unei țări terțe afectate de un dezastru, un stat membru poate solicita activarea mecanismului Uniunii din motive umanitare. Punerea în aplicare a mecanismului Uniunii se face în conformitate cu normele aplicabile ale dreptului internațional [inclusiv cu

consimțământul (explicit sau implicit) al țării afectate]. Răspunsul general se realizează în coordonare cu Organizația Națiunilor Unite și cu agențiile acesteia și trebuie să includă un sistem eficace de acceptare a ofertelor și de furnizare a asistenței.

(3) Atunci când țara afectată este o țară terță, asistența poate fi solicitată și de Organizația Națiunilor Unite și de agențiile acesteia sau de o organizație internațională relevantă, în numele și cu acordul țării afectate. Comisia identifică organizațiile internaționale relevante prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

(4) Cererea de asistență expiră după o perioadă maximă de 90 de zile, cu excepția cazului în care se prezintă ERCC elemente noi care justifică necesitatea continuării asistenței sau a unei asistențe suplimentare.

(5) Mecanismul de consultanță științifică și tehnică (STAF) combină capabilitățile analitice și științifice existente, inclusiv cele oferite de ERCC, necesare pentru răspuns. O țară afectată poate să solicite ERCC activarea STAF, inclusiv a serviciilor furnizate de capabilitățile spațiale ale UE, și să primească acces la datele spațiale derivate.

(6) La primirea unei cereri de asistență, Comisia, prin ERCC, după caz și fără întârziere:

(a) transmite cererea punctelor de contact ale statelor membre;

(b) colectează și analizează informații privind situația, cu scopul de a genera o conștientizare comună a situației și a răspunsului la aceasta, și diseminează informațiile respective direct către statele membre;

(c) facilitează coordonarea și furnizarea asistenței, dacă este necesar, prin prezența la fața locului a unui expert sau a unei echipe EUCP, precum și prin acțiuni suplimentare de sprijin și complementare necesare;

(d) oferă consiliere cu privire la tipul de asistență necesară pentru atenuarea consecințelor unui dezastru;

(e) formulează recomandări, în consultare cu statul membru sau țara terță afectată, pentru furnizarea de asistență prin intermediul mecanismului Uniunii și invită statele membre să trimită pe teren capacități și să faciliteze coordonarea asistenței necesare. În cazul în care țara solicitantă este un stat membru, aceasta întreprinde acțiunile adecvate pentru a facilita sprijinul națiunii gazdă pentru asistența care urmează să fie primită, în conformitate cu recomandarea privind sprijinul națiunii gazdă.

(7) În cazul în care țara afectată este o țară terță, Comisia:

(a) asigură legătura cu țara afectată cu privire la detaliile tehnice, precum necesitățile specifice de asistență, acceptarea ofertelor și măsurile practice pentru primirea și distribuirea asistenței la nivel local;

(b) asigură legătura cu Organizația Națiunilor Unite și cu agențiile acesteia sau sprijinirea acestora și cooperează cu alți actori relevanți care contribuie la efortul general de ajutor, pentru a maximiza sinergiile, a urmări realizarea de complementarități și a evita suprapunerile și lacunele;

(c) asigură legătura cu toți actorii relevanți, în special în etapa de încheiere a asistenței, pentru a facilita efectuarea fără dificultăți a predării.

(8) Orice stat membru căruia îi este adresată o cerere de asistență prin intermediul mecanismului Uniunii decide cu promptitudine dacă poate să acorde asistența necesară și informează ERCC cu privire la decizia sa de a oferi asistență, prin CECIS, menționând amploarea și condițiile acesteia. ERCC informează statele membre în permanență.

(9) Intervențiile din afara Uniunii în temeiul prezentului articol pot fi realizate fie ca intervenții autonome de acordare de asistență, fie ca o contribuție în cadrul unei intervenții conduse de o organizație internațională. Coordonarea la nivelul Uniunii se integrează pe deplin în cadrul coordonării generale asigurate de Organizația Națiunilor Unite și de agențiile acesteia și respectă rolul de lider al acestora. În cazul dezastrelor provocate de om sau al situațiilor de urgență complexe, Comisia asigură coerența cu Consensul european privind ajutorul umanitar și respectarea principiilor umanitare.

(10) Comisia și statele membre identifică și promovează sinergii între asistența în materie de protecție civilă și finanțarea sub formă de ajutor umanitar furnizate de Uniune și statele membre în cadrul planificării operațiunilor de răspuns la crizele umanitare din afara Uniunii.

(11) Coordonarea asistenței acordate țărilor terțe prin intermediul mecanismului Uniunii nu aduce atingere nici contactelor și asistenței bilaterale dintre statele membre și țara afectată, nici cooperării dintre statele membre și Organizația Națiunilor Unite și alte organizații internaționale relevante. Contactele bilaterale și asistența bilaterală pot fi utilizate, de asemenea, pentru a contribui la coordonarea prin intermediul mecanismului Uniunii și la transmiterea către ERCC a informațiilor cu privire la contactele bilaterale și la asistența bilaterală acordată țării afectate.

(12) Asistența poate fi oferită de alte instituții, agenții și organe ale Uniunii și poate fi coordonată ca parte a răspunsului în temeiul prezentului articol.

Articolul 29

Sprijinul acordat în cazul crizelor transsectoriale

(1) Centrul poate fi utilizat pentru a oferi sprijin în cazul crizelor transsectoriale:

(a) atunci când răspunsul este inițiat în cadrul altor instrumente ale Uniunii de gestionare a riscurilor;

(b) în cazurile menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului[31];

(c) în cazurile menționate la articolul 4 din Decizia 2014/415/UE a Consiliului[32];

(d) atunci când sprijinul este solicitat de Consiliu;

[31] Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind mecanismul integrat al Uniunii pentru un răspuns politic la crize (JO L 320, 17.12.2018, p. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/1993/oj).

[32] 2014/415/UE: Decizia Consiliului din 24 iunie 2014 privind modalitățile de punere în aplicare de către Uniune a clauzei de solidaritate (JO L 192, 1.7.2014, p. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2014/415/oj).

(e) în cazurile de urgență de sănătate publică la nivelul Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2022/2371 sau cu declarația OMS privind urgențele sanitare de importanță internațională.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1), sprijinul Uniunii pentru răspuns poate acoperi până la 100 % din costuri, pentru a reflecta amploarea și impactul crizei.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1), Comisia poate achiziționa sau poate acorda statelor membre granturi pentru a achiziționa mijloace materiale și orice serviciu de sprijin necesar pentru completarea asistenței acordate în cadrul mecanismului Uniunii.

(4) Atunci când mecanismul Uniunii oferă sprijin pentru răspuns sau atunci când Centrul facilitează răspunsul inițiat în cadrul altor instrumente ale Uniunii de gestionare a riscurilor, domeniul de aplicare al instrumentelor respective se ia în considerare pentru a stabili includerea țărilor asociate în legătură cu acțiunile întreprinse în temeiul prezentului capitol.

Articolul 30

Asistența consulară

(1) În circumstanțe excepționale, mecanismul Uniunii poate fi utilizat pentru a oferi sprijin în materie de protecție civilă pentru asistența consulară acordată cetățenilor Uniunii în caz de dezastre în țări terțe, dacă statul membru în cauză formulează o cerere în acest sens.

(2) Sprijinul în materie de protecție civilă pentru asistența consulară reflectă solidaritatea statelor membre și include în special repatrierea, evacuarea și plecările asistate, precum și alte acțiuni de ajutor.

(3) Sprijinul Uniunii poate fi extins în funcție de numărul naționalităților diferite ale cetățenilor Uniunii vizați de acțiunea în cauză.

(4) Statul membru care desfășoară acțiunea de asistență consulară poate solicita ca fie pasagerii, fie statele membre ai căror cetățeni sunt vizați de acțiunea în cauză să contribuie la costurile aferente acțiunii. În cazul în care asistența este acordată unui cetățean al Uniunii care are cetățenia unui stat membru care nu este reprezentat într-o țară terță, astfel cum se prevede la articolul 6 din Directiva (UE) 2015/637, se aplică articolele 14 și 15 din directiva respectivă.

Capitolul 4
Sprijinul Uniunii pentru răspuns

Articolul 31

Sprijinul Uniunii pentru răspuns

(1) Comisia sprijină răspunsul menționat la articolul 32 prin:

(a) furnizarea și schimbul de informații referitoare la echipamentele și la resursele logistice și de transport pe care statele membre decid să le pună la dispoziție, în vederea facilitării punerii în comun a acestor echipamente sau resurse logistice și de transport;

(b) acordarea de asistență statelor membre la identificarea resurselor logistice și de transport și a echipamentelor care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv de pe piața comercială, și facilitarea accesului la astfel de resurse;

(c) finanțarea resurselor logistice și de transport, inclusiv a resurselor militare, precum și a costurilor operaționale necesare pentru asigurarea unui răspuns rapid, inclusiv în cazul în care țara afectată solicită resurse logistice și de transport.

(2) Acțiunile menționate la articolul 32 sunt eligibile pentru sprijin pentru răspuns din partea Uniunii numai dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

(a) a fost formulată o cerere de asistență în conformitate cu articolul 28;

(b) resursele logistice și de transport suplimentare sunt necesare pentru a asigura eficacitatea răspunsului;

(c) asistența corespunde necesităților identificate de ERCC și este furnizată în conformitate cu recomandările ERCC cu privire la specificațiile tehnice, la calitate, la termenele și modalitățile de furnizare;

(d) asistența a fost acceptată de către o țară solicitantă, direct sau prin intermediul Organizației Națiunilor Unite sau al agențiilor acesteia, sau de către o organizație internațională relevantă, în cadrul mecanismului Uniunii și

(e) asistența completează, în cazul dezastrelor survenite în țări terțe, o acțiune umanitară consolidată de răspuns a Uniunii.

(3) În cazul în care un stat membru solicită contractarea de către Comisie a unor servicii de transport, Comisia solicită rambursarea parțială a costurilor, în conformitate cu ratele de finanțare prevăzute în anexa I.

Articolul 32

Răspunsul

(1) Pentru a promova un răspuns eficient, Comisia ajută statele membre oferindu-le asistență prin:

(a) identificarea și accesarea echipamentelor, a resurselor logistice și de transport și a serviciilor sub forma accesului la piața comercială sau la alte surse prin intermediul Comisiei, cum ar fi serviciile de transport achiziționate de la entități private sau de la alte entități, și facilitându-le accesul la astfel de resurse;

(b) furnizarea și schimbul de informații privind echipamentele, resursele logistice și de transport și serviciile sub forma punerii în comun cu alte state membre și facilitând crearea și menținerea unor centre logistice care să faciliteze punerea în comun;

(c) sprijinirea transportului pentru asistența oferită spontan care nu a fost angajată în prealabil în cadrul ECPP;

(d) facilitarea acțiunilor care permit instituirea de centre de evacuare medicală și efectuarea evacuărilor medicale;

(e) pregătirea pentru mobilizarea și trimiterea pe teren a experților și a echipelor EUCP;

(f) pregătirea pentru mobilizarea și trimiterea pe teren a echipelor de intervenție;

(g) dezvoltarea și menținerea unei capacități de intervenție rapidă prin intermediul unei rețele de experți instruiți din statele membre;

(h) prepoziționarea temporară și coordonarea capacităților de răspuns în situații de risc crescut și în urma solicitării unui stat membru sau a unei țări terțe, ținând seama de evaluarea Comisiei;

(i) alocarea în regim de standby a capacităților de răspuns în perioadele și în zonele în care se înregistrează riscuri sezoniere sporite sau recurente și în urma solicitării unui stat membru;

(j) transportarea asistenței necesare în caz de catastrofe ecologice în care se aplică principiul „poluatorul plătește”, cărora li se aplică următoarele condiții:

(i) sprijinul financiar din partea Uniunii pentru transportul asistenței este solicitat de statul membru afectat sau care acordă asistență, pe baza unei evaluări a nevoilor justificate în mod corespunzător;

(ii) statul membru afectat sau, după caz, statul membru care acordă asistență ia toate măsurile necesare pentru a solicita și a obține despăgubiri din partea poluatorului, în conformitate cu toate dispozițiile legale aplicabile la nivel internațional, la nivelul Uniunii sau la nivel național;

(iii) în momentul primirii despăgubirii din partea poluatorului, statul membru afectat sau, după caz, statul membru care acordă asistență rambursează imediat Uniunii suma recuperată;

(k) întreprinderea unor acțiuni suplimentare de sprijin și complementare necesare pentru a facilita coordonarea răspunsului în modul cel mai eficient.

(2) În cazul operațiunilor de transport ale statelor membre de la punctul de punere în comun până la destinația finală, un stat membru preia conducerea pentru a solicita sprijinul Uniunii sub forma acordării sau facilitării accesului la resursele și serviciile necesare pentru întreaga operațiune.

(3) Costurile legate de alineatul (1) literele (h) și (i) nu sunt eligibile atunci când sunt acoperite de sprijinul națiunii gazdă.

(4) În cazul unei catastrofe ecologice menționate la alineatul (1) litera (j) care nu afectează un stat membru, acțiunile menționate la litera (j) se efectuează de statul membru care acordă asistență.

(5) Comisia poate completa resursele logistice și de transport puse la dispoziție de statele membre furnizând resursele suplimentare necesare pentru asigurarea unui răspuns rapid.

(6) Comisia poate facilita răspunsul prin elaborarea de materiale cartografice pentru trimiterea pe teren și mobilizarea rapidă a resurselor, având în vedere în special particularitățile regiunilor transfrontaliere în ceea ce privește riscurile transfrontaliere multinaționale.

(7) Comisia stabilește norme privind trimiterea pe teren a experților și a echipelor EUCP într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

(8) În cazul în care un stat membru solicită contractarea de către Comisie a unor servicii de transport, Comisia solicită rambursarea parțială a costurilor, în conformitate cu ratele de finanțare prevăzute în anexa I.

Articolul 33

Trimiterea pe teren a experților și a echipelor EUCP

(1) La cererea unui stat membru, a unei țări terțe, a Organizației Națiunilor Unite sau a agențiilor acesteia ori a unei organizații internaționale relevante identificate în conformitate cu articolul 28 alineatul (3), Comisia poate selecta, numi și oferi sprijin pentru trimiterea pe teren de experți individuali sau de echipe EUCP alcătuite din experți desemnați de statele membre pentru a oferi consiliere cu privire la măsurile de prevenire sau de pregătire sau pentru a sprijini o evaluare comună a situației și a necesităților, pentru a facilita coordonarea asistenței sau pentru a oferi consiliere tehnică.

(2) Mecanismul Uniunii și capabilitățile Centrului pot fi utilizate pentru a oferi sprijin pentru trimiterea pe teren de experți sau de echipe EUCP în situațiile în care mecanismul Uniunii oferă sprijin în cazurile menționate la articolul 29. Experți din partea Comisiei și din partea altor instituții, agenții, printre care și Grupul operativ al UE în domeniul sănătății instituit în conformitate cu articolul 11 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 851/2004[33], și organe ale Uniunii pot fi integrați în echipă pentru a sprijini echipa EUCP și pentru a facilita legătura cu Centrul. Experți trimiși de agențiile ONU sau de alte organizații internaționale pot fi integrați în echipă pentru a consolida cooperarea și pentru a facilita evaluările comune.

(3) În cazul în care eficacitatea operațională impune acest lucru, Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, poate facilita implicarea unor experți suplimentari, prin trimiterea acestora pe teren, precum și furnizarea de sprijin tehnic și științific și poate recurge la expertiza științifică, medicală de urgență și sectorială de specialitate existentă.

(4) Procedura de selecție și numire a experților este următoarea:

(a) statele membre desemnează experții aflați sub responsabilitatea lor care pot fi trimiși pe teren ca membri ai echipelor EUCP;

(b) Comisia selecționează experții și șefii echipelor menționate pe baza calificărilor și experienței lor, inclusiv a nivelului lor de formare în domeniul mecanismului Uniunii, a experienței anterioare dobândite în cursul misiunilor în cadrul mecanismului Uniunii și a altor acțiuni internaționale de ajutor; selecția se bazează și pe alte criterii, inclusiv pe competențele lingvistice, pentru a se garanta că întreaga echipă deține competențele necesare într-o anumită situație;

(c) Comisia selectează experții și șefii de echipă pentru misiune în acord cu statul membru care îi desemnează;

[33] Regulamentul (CE) nr. 851/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 de creare a unui Centru European de prevenire și control al bolilor (JO L 142, 30.4.2004, p. 1).

(d) Comisia informează statele membre cu privire la sprijinul constând în experți suplimentari furnizat în conformitate cu alineatul (3).

(5) În cazul în care se trimit pe teren experți sau echipe EUCP, aceștia (acestea) facilitează coordonarea între capacitățile de răspuns ale statelor membre și asigură legătura cu autoritățile competente ale țării solicitante. ERCC menține legături strânse cu echipele de experți, cărora le furnizează orientări și sprijin logistic.

(6) Comisia sprijină, prin intermediul ERCC, experții și echipele EUCP care au fost selectați, desemnați sau trimiși pe teren în temeiul prezentului articol în elaborarea unui plan privind securitatea și siguranța, punându-le la dispoziție evaluarea sa privind securitatea și furnizându-le o informare de securitate ca parte a informării privind misiunea. Comisia sprijină experții și echipele EUCP în pregătirea măsurilor de atenuare suplimentare și a altor măsuri necesare înainte sau în timpul trimiterii pe teren.

TITLUL III
PREGĂTIREA ȘI RĂSPUNSUL ÎN CAZ DE URGENȚĂ SANITARĂ

Articolul 34

Pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară

Comisia sprijină statele membre în ceea ce privește consolidarea capabilităților de prevenire, pregătire și răspuns la amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate, în special prin:

(a) sprijinirea colectării de date, a schimbului de informații, a sistemelor de alertă timpurie și de supraveghere;

(b) creșterea disponibilității și a accesibilității contramăsurilor medicale, inclusiv prin achiziții publice, rezervări de capacitate, stocarea și trimiterea lor pe teren;

(c) consolidarea capacităților;

(d) sprijinirea acțiunilor de dezvoltare, implementare și monitorizare, inclusiv prin cooperarea dintre autoritățile naționale și cu părțile interesate, precum și dezvoltarea și implementarea instrumentelor și infrastructurilor necesare, inclusiv a infrastructurilor informatice.

TITLUL IV
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 35

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, procedura respectivă se încheie fără rezultat atunci când, în termenul stabilit pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens sau o majoritate simplă a membrilor comitetului solicită acest lucru.

(4) În conformitate cu acordurile internaționale încheiate de Uniune, reprezentanți ai țărilor terțe și ai organizațiilor internaționale pot fi invitați în calitate de observatori la reuniunile comitetului, în conformitate cu cerințele prevăzute în regulamentul său de procedură și ținând seama de securitatea și ordinea publică a Uniunii sau a statelor sale membre. Reprezentanții țărilor terțe sau ai organizațiilor internaționale nu participă la deliberările privind aspecte legate de eligibilitatea entităților din țări terțe sau a organizațiilor internaționale.

Articolul 36

Abrogare

Decizia nr. 1313/2013/UE se abrogă de la 1 ianuarie 2028.

Articolul 37

Dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul regulament nu afectează continuarea sau modificarea acțiunilor vizate, până la încheierea lor, în temeiul Deciziei nr. 1313/2013/UE sau al Regulamentului (UE) 2021/522, care continuă să se aplice acțiunilor în cauză până la încheierea lor.

(2) Pachetul financiar în temeiul prezentului regulament poate acoperi, de asemenea, cheltuielile cu asistența tehnică și administrativă necesare pentru a asigura tranziția între mecanismul Uniunii și măsurile adoptate în temeiul Deciziei nr. 1313/2013/UE sau al Regulamentului (UE) 2021/522.

Articolul 38

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2028.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președinta	*Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ ȘI DIGITALĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI 3
1.1. Titlul propunerii/inițiativei 3
1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e) 3
1.3. Obiectiv(e) 3
1.3.1. Obiectiv(e) general(e) 3
1.3.2. Obiectiv(e) specific(e) 3
1.3.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate 3
1.3.4. Indicatori de performanță 3
1.4. Obiectul propunerii/inițiativei 4
1.5. Motivele propunerii/inițiativei 4
1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei 4
1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției UE” este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre. 4
1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare 4
1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare 5
1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor 5
1.6. Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar 6
1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate) 6
2. MĂSURI DE GESTIUNE 8
2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare 8
2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control 8
2.2.1. Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse 8
2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor 8
2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere) 8
2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor 9
3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI 10

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate) 10
3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor 12
3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale 12
3.2.1.1. Credite din bugetul votat 12
3.2.1.2. Credite din venituri alocate externe 17
3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale 22
3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative 24
3.2.3.1. Credite din bugetul votat 24
3.2.3.2. Credite din venituri alocate externe 24
3.2.3.3. Total credite 24
3.2.4. Necesarul de resurse umane estimat 25
3.2.4.1. Finanțare din bugetul votat 25
3.2.4.2. Finanțare din venituri alocate externe 26
3.2.4.3. Necesarul total de resurse umane 26
3.2.5. Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală 28
3.2.6. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual 28
3.2.7. Contribuțiile terților 28
3.3. Impactul estimat asupra veniturilor 29
4. DIMENSIUNILE DIGITALE 29
4.1. Cerințe cu relevanță digitală 30
4.2. Date 30
4.3. Soluții digitale 31
4.4. Evaluarea interoperabilității 31
4.5. Măsuri de sprijinire a implementării digitale 32

(1) CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind mecanismul de protecție civilă al Uniunii și finanțarea pregătirii și răspunsului în caz de urgență sanitară și de abrogare a Deciziei nr. 1313/2013 (mecanismul de protecție civilă al Uniunii)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Protecția civilă și pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară.

1.3. Obiectiv(e)

1.3.1. Obiectiv(e) general(e)

Regulamentul vizează consolidarea cooperării dintre Uniune și statele membre pentru prevenirea, pregătirea și răspunsul la toate tipurile de dezastre naturale și provocate de om, inclusiv pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară, care pot apărea în interiorul sau în afara Uniunii, inclusiv la situațiile în care sunt afectate simultan mai multe sectoare. De asemenea, regulamentul prevede finanțare pentru pregătirea și răspunsul în domeniul sănătății.

1.3.2. Obiectiv(e) specific(e)

Regulamentul acoperă protecția persoanelor, a mediului și a bunurilor materiale, inclusiv a patrimoniului cultural, împotriva tuturor tipurilor de dezastre naturale și provocate de om, inclusiv a amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate. Regulamentul facilitează coordonarea în situațiile în care sunt puse în aplicare alte mecanisme ale Uniunii de gestionare a crizelor.

1.3.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Ca urmare a prezentei propuneri, se preconizează că Uniunea va fi în măsură să acționeze mai bine în diferite etape ale ciclului de gestionare a dezastrelor, și anume în etapele de prevenire, de pregătire și de răspuns, prin planificare și acțiuni coordonate care anticipează și atenuează riscurile, îmbunătățesc pregătirea și facilitează răspunsuri eficace, inclusiv în cazul urgențelor sanitare.

Se preconizează că propunerea va reduce riscurile, va consolida reziliența populației, a infrastructurii și a serviciilor esențiale și va contribui la reducerea la minimum a impactului dezastrelor, inclusiv al amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate.

Se preconizează că propunerea va consolida răspunsul operațional colectiv la nivelul Uniunii, va sprijini măsurile de consolidare a capacităților la nivel național și, prin urmare, va impulsiona competențele, resursele și cunoștințele necesare pentru a gestiona riscurile, a reduce vulnerabilitățile și a spori reziliența la amenințările viitoare.

1.3.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Regulamentul va fi evaluat și monitorizat în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Regulamentul privind performanța. Evaluarea se efectuează în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legiferare și se va baza pe indicatori relevanți pentru obiectivele programului.

Regulamentul privind performanța va defini mai detaliat principiile orizontale care trebuie integrate în programele bugetare, inclusiv în UCPM, în conformitate cu Regulamentul financiar, precum și cu dispozițiile de punere în aplicare relevante.

În cele din urmă, va fi elaborat un plan de date pentru a asigura disponibilitatea datelor operaționale. Lucrările în acest sens au început deja: La începutul anului 2025, DG ECHO a implementat, în urma evaluării UCPM, Depozitul de date privind protecția civilă, care colectează date operaționale precum desfășurarea capacităților sau amplasamentele de stocare.

1.4. Obiectul propunerii/inițiativei

☐ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare[34]

☐ prelungirea unei acțiuni existente

☒ o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Protecția civilă europeană a fost amenințată grav de înrăutățirea situației riscurilor și amenințărilor ca urmare a unei combinații tot mai volatile de provocări în materie de securitate, sănătate, schimbări climatice și mediu. Propunerea prezintă măsuri care permit Uniunii și statelor sale membre să se adapteze la un spectru larg de pericole și amenințări, dat fiind faptul că numărul de activări ale mecanismului Uniunii a crescut considerabil în ultimii ani, ceea ce indică în mod clar faptul că sistemele naționale concepute pentru a face față dezastrelor și crizelor vor continua să fie supuse unor presiuni în viitor și, prin urmare, mecanismul de coordonare la nivelul Uniunii trebuie să fie dotat în mod corespunzător pentru a acționa mai eficient și mai eficace. În același timp, în conformitate cu Strategia privind o Uniune a pregătirii, este necesar să se asigure coordonarea, monitorizarea și sprijinirea operațiunilor transsectoriale la nivelul Uniunii, în sprijinul eforturilor naționale. Din acest motiv, ar trebui instituit un centru al UE de coordonare în situații de criză, care să se bazeze pe structurile și expertiza Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență, care își va continua mandatul de sprijinire a mecanismului Uniunii, și să constituie un punct central pentru coordonarea operațională cu autoritățile statelor membre, inclusiv cu entitățile autorizate de statele membre, precum și cu serviciile Comisiei. Integrarea în prezenta propunere a măsurilor de pregătire și răspuns în caz de urgență

[34] Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

sanitară oferă un nivel suplimentar de protecție a cetățenilor UE, sporind în ultimă instanță reziliența și protejând populația împotriva unei game largi de amenințări la adresa sănătății.

1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției UE" este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Pe măsură ce crizele devin într-o măsură tot mai mare multidimensionale și transfrontaliere, lacunele în materie de capabilități trebuie abordate la nivelul UE – fie prin capacități deținute de UE, fie prin eforturi coordonate între statele membre. Acest lucru ar permite nu doar o mai bună coordonare a mecanismelor de răspuns la situații de criză care funcționează la nivelul Uniunii și la nivel național, ci și asigurarea faptului că asistența UE poate ajunge la toți cetățenii UE aflați în dificultate, având totodată un impact pozitiv pe termen mai lung asupra societăților și economiilor UE. Capacitățile critice, cum sunt cele oferite de programele Galileo și Copernicus, sunt sustenabile numai prin acțiuni colective, care creează infrastructuri strategice pe care niciun stat membru nu le poate realiza pe cont propriu.

În plus, acțiunea Uniunii este necesară pentru a consolida capacitatea de răspuns în situații de criză prin analiză prospectivă strategică, gestionarea integrată a riscurilor, consolidarea capacităților de răspuns transfrontalier în situații de urgență, integrare transsectorială și eliminarea lacunelor în materie de cunoștințe.

1.5.3. *Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare*

Astfel cum s-a identificat în evaluarea UCPM (la care a contribuit programul de lecții învățate al UCPM), stabilită în raportul Niniistö și analizată mai detaliat în evaluarea impactului, complexitatea și natura multidimensională a crizelor transsectoriale, cum ar fi pandemia de COVID-19 și războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, impun o abordare cuprinzătoare și integrată a gestionării crizelor, care necesită o cooperare strânsă și eficientă între Uniune și statele sale membre pentru a face față în mod eficace provocărilor pe care le prezintă acestea. La momentul respectiv, acest lucru a fost realizat prin pachetul REACT-EU în cadrul politicii de coeziune. Contextul actual al situației geopolitice necesită consolidarea pregătirii civile și militare a Europei ținând seama de exercițiile anterioare reușite de coordonare.

1.5.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Acțiunile din cadrul UCPM se vor baza pe sinergii cu alte instrumente ale UE. În special, pregătirea va fi sprijinită prin reforme și investiții în planuri de parteneriate naționale și regionale, care vor include o rezervă tematică nealocată pentru a răspunde crizelor. Reziliența infrastructurilor transfrontaliere va continua să fie determinată de Mecanismul pentru interconectarea Europei și de investițiile și reformele naționale și regionale din cadrul planurilor de parteneriate naționale și regionale, Interreg, precum și de conectivitatea strategică în cadrul instrumentului „Europa globală". Fondul european pentru competitivitate va îmbunătăți pregătirea și autonomia strategică a UE în sectoare și tehnologii esențiale (de exemplu, inovarea și producția în domeniul sănătății). În țările terțe, pregătirea și răspunsul în situații de criză vor continua să beneficieze de ajutor umanitar și de alte instrumente (de exemplu, asistență macrofinanciară). Coerența dintre noul UCPM și activitatea

relevantă pentru pregătire a altor fonduri va fi asigurată prin punerea în aplicare pe scară mai largă a Strategiei privind o Uniune a pregătirii (PUS). Acesta se bazează, de asemenea, pe programul „UE pentru sănătate” și pe alte inițiative de îmbunătățire a pregătirii și a răspunsului în caz de urgență sanitară, asigurând pregătirea și răspunsul Uniunii în situații de urgență sanitară.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

1.6. Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar

☒ **durată limitată**

– ☒ în vigoare de la 1.1.2018 până la 31.12.2034

– ☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

☐ **durată nelimitată**

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

– urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)

☒ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

– ☐ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii

– ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☒ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

– ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea

– ☒ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza)

– ☐ Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții

– ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar

– ☐ organismelor de drept public

– ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate

– ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și cărora li se furnizează garanții financiare adecvate

– ☐ organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul politicii externe și de securitate comună, în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, și care sunt identificate în actul de bază relevant

– ☐ organismelor stabilite într-un stat membru, reglementate de dreptul privat al unui stat membru sau de dreptul Uniunii și eligibile pentru a li se încredința, în conformitate cu normele sectoriale, execuția unor fonduri sau a unor garanții bugetare ale Uniunii, în măsura în care aceste organisme sunt controlate de organisme de drept public sau de organisme de drept privat cu misiune de serviciu public și beneficiază de garanții financiare adecvate care sunt furnizate sub formă de răspundere solidară din partea organismelor de control sau de garanții financiare echivalente și care pot fi limitate, pentru fiecare acțiune, la cuantumul maxim al sprijinului din partea Uniunii.

Observații

În principiu, bugetul pus la dispoziție în temeiul regulamentului va fi executat prin gestiune directă. Adăugarea posibilității de a executa bugetul prin gestiune indirectă oferă un instrument suplimentar pentru optimizarea execuției bugetare. Având în vedere contextul politicii privind protecția civilă, care abordează adesea evenimente imprevizibile (dezastre provocate de om și dezastre naturale), este esențial să se garanteze un cadru incluziv (în ceea ce privește actorii implicați) și flexibil al CFM.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Acțiunile și măsurile care beneficiază de asistență financiară în temeiul acestor decizii trebuie să fie evaluate și monitorizate în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Regulamentul privind performanța.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Asistența financiară pentru prevenire și pregătire în cadrul mecanismului Uniunii este cheltuită în conformitate cu un program de lucru multianual adoptat de Comitetul pentru protecție civilă. Comisia transmite în mod regulat Comitetului informații cu privire la punerea în aplicare a programului de lucru. Pentru pregătirea și răspunsul în caz de urgență sanitară, comitetul se reunește într-o configurație diferită.

Regulamentul trebuie să fie pus în aplicare în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 32 din prezentul regulament, cu modalități de plată bazate pe experiența acumulată în trecut.

Pe baza lecțiilor învățate în urma punerii în aplicare a mecanismului Uniunii și pentru a asigura o punere în aplicare eficace a obiectivelor mecanismului Uniunii, Comisia intenționează să pună în aplicare acțiunile în cadrul gestiunii directe și indirecte, ținând seama pe deplin de principiul economiei, al eficienței și al celui mai bun raport calitate-preț.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

Sistemul de control intern existent al Comisiei Europene se aplică pentru a asigura că fondurile disponibile în cadrul mecanismului Uniunii sunt utilizate în mod corespunzător și în conformitate cu legislația corespunzătoare.

Structura sistemului actual este următoarea:

(1) Echipa de control intern din cadrul serviciului principal [Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene (DG ECHO)] se axează pe respectarea procedurilor administrative și a legislației în vigoare în domeniul protecției civile și urmărește punerea în aplicare a strategiei de control a DG ECHO. În acest scop este utilizat și cadrul de control intern al Comisiei.

2. Auditurile periodice realizate de auditori externi în ceea ce privește granturile și contractele care sunt atribuite din bugetul alocat protecției civile sunt incluse pe deplin în planul anual de audit al DG ECHO.

3. Evaluarea activităților generale de către evaluatori externi.

Acțiunile realizate pot fi auditate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de Curtea de Conturi.

În ceea ce privește supravegherea și monitorizarea, experiența vastă dobândită prin punerea în aplicare a instrumentului de ajutor umanitar va fi aplicată, cu modificările necesare, în punerea în aplicare a mecanismului Uniunii în cadrul gestiunii indirecte.

Un sistem similar va fi instituit pentru partea de pregătire și răspuns în materie de sănătate, sub conducerea DG HERA.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Costul estimat al strategiei de control a DG ECHO reprezintă 0,32 % din bugetul pentru 2024 executat în cadrul gestiunii indirecte și 0,35 % din bugetul pentru 2024 executat în cadrul gestiunii directe. Principalele componente ale acestui indicator sunt:

— costurile totale cu personalul ale unităților financiare și operaționale ale DG ECHO, înmulțite cu timpul estimat dedicat activităților de asigurare a calității, de control și de monitorizare;

— resursele totale din sectorul de audit extern al DG ECHO dedicate auditurilor și verificărilor.

Ținând cont de costurile reduse ale acestor forme de control și de beneficiile cuantificabile (corecții și recuperări) și necuantificabile (efectul disuasiv și de asigurare a calității în urma controalelor) asociate acestora, Comisia poate concluziona că beneficiile cuantificabile și necuantificabile ale controalelor depășesc cu mult costurile limitate ale acestora.

În ceea ce privește entitățile cărora le-a fost încredințată execuția fondurilor Uniunii în cadrul gestiunii indirecte, Comisia contribuie cu până la 7 % din costurile lor eligibile directe pentru a asigura supravegherea și gestionarea fondurilor Uniunii.

Acest lucru este confirmat și de rata de 0,53 % a erorilor reziduale multianuale raportată de Comisie în 2024 pentru direcția sa de operațiuni umanitare și protecție civilă.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

Strategia antifraudă a Comisiei și strategiile antifraudă ale serviciilor în cauză asigură faptul că abordarea Comisiei în materie de gestionare a riscurilor de fraudă este orientată către identificarea domeniilor cu risc de fraudă și a răspunsurilor adecvate.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual şi a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate și potențial candidate	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	06 01 03 – Cheltuieli de sprijin pentru mecanismul de protecție civilă și pregătire în materie de sănătate al UE (UCPM)	Nedif.	DA	DA	DA	NU
	06 04 01 Protecția civilă a UE – rescEU și Pregătirea în materie de sănătate	Dif.	DA	DA	DA	NU

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos

3.2.1.1. Credite din bugetul votat

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual			Numărul	2						
			Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
Credite operaționale										
06 04 01 Protecția civilă a UE – rescEU și Pregătirea în materie de sănătate (UCPM)	Angajamente	(1a)	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	**xx**
	Plăți	(2a)	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	**xx**
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice[35]										
06 01 03 – Cheltuieli de sprijin pentru mecanismul de protecție civilă și pregătire în materie de sănătate al UE (UCPM)	Angajamente = plăți	(3)	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	**xx**
TOTAL credite	Angajamente	=1a+1b+3	1,316	1,437	1,477	1,535	1,569	1,644	1,697	**10,675**
	Plăți	=2a+2b+3	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	**pm**

Rubrica din cadrul financiar multianual	**4**	„Cheltuieli administrative”[36]

[35] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

UCPM		Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
• Resurse umane		xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
• Alte cheltuieli administrative		xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
TOTAL UCPM	Credite	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx

TOTAL credite la RUBRICA 4 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
TOTAL credite la RUBRICILE 1-4	Angajamente	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
din cadrul financiar multianual	Plăți	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx

[36] Pentru determinarea creditelor necesare, ar trebui utilizate cifrele anuale privind costurile medii disponibile pe pagina web BUDGpedia.

3.2.1.2. Credite din venituri alocate externe

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual			Numărul	2						
			Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
Credite operaționale										
UCPM 06 04 01	Angajamente	(1a)	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
	Plăți	(2a)	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice[3738]										
UCPM 06 01 03 Cheltuieli de sprijin pentru mecanismul de protecție civilă și pregătire în materie de sănătate al UE (UCPM)	Angajamente = plăți	(3)	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
TOTAL credite	Angajamente	=1a+1b+3	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
pentru UCPM la rubrica 2 din cadrul financiar multianual	Plăți	=2a+2b+3	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx

37

38 Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
• TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	4.	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
	Plăți	5.	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		6.	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
TOTAL credite la rubricile 1-3 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+6	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
	Plăți	=5+6	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx

Rubrica din cadrul financiar multianual	4	„Cheltuieli administrative”

milioane EUR (cu trei zecimale)

UCPM		Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
• Resurse umane		xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
• Alte cheltuieli administrative		xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx
UCPM	Credite	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx	xx

TOTAL credite la RUBRICA 4 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

		Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
TOTAL credite la RUBRICILE 1-4	Angajamente	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
din cadrul financiar multianual	Plăți	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale (nu se completează pentru agențiile descentralizate)

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul **2028**		Anul **2029**		Anul **2030**		Anul **2031**		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea secțiunea 1.6)						**TOTAL**	
	REALIZĂRI																	
⇩	Tip[39]	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Total nr.	Total costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1[40]…																		
– Realizare																		
– Realizare																		
– Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 …																		
– Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
TOTALURI																		

[39] Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

[40] Conform descrierii din secțiunea 1.3.2. „Obiectiv(e) specific(e)…”.

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos

3.2.3.1. Credite din bugetul votat

CREDITE VOTATE	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	**TOTAL 2028-2034**
	2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	
RUBRICA 4								
Resurse umane	48 829	48,829	48,829	48,829	48,829	48,829	48,829	**348,803**
Alte cheltuieli administrative	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit
Subtotal RUBRICA 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
În afara RUBRICII 4								
Resurse umane	3,030	3,030	3,030	3,030	3,030	3,030	3,030	**21,210**
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit
Subtotal în afara RUBRICII 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
TOTAL	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**370,01**

3.2.3.2. Credite din venituri alocate externe

N/A

3.2.3.3. Total credite

TOTAL CREDITE VOTATE + VENITURI ALOCATE EXTERNE	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL 2028-2034**
RUBRICA 4								
Resurse umane	48,829	48,829	48,829	48,829	48,829	48,829	48,829	**348,80**
Alte cheltuieli administrative	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit
Subtotal RUBRICA 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
În afara RUBRICII 4								
Resurse umane	3,030	3,030	3,030	3,030	3,030	3,030	3,030	**21,210**
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit
Subtotal în afara RUBRICII 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
TOTAL	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**52,859**	**370,013**

3.2.4. Necesarul de resurse umane estimat

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos

3.2.4.1. Finanțare din bugetul votat

Estimări în echivalent normă întreagă (ENI)

CREDITE VOTATE		Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)								
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)		213	213	213	213	213	213	213
• Personal extern (în ENI)								
20 02 01 (AC, END din „pachetul global”)		85	85	85	85	85	85	85
Linie de sprijin admin. (xx)	– la sediu	30	30	30	30	30	30	30
TOTAL		**328**	**328**	**328**	**328**	**328**	**328**	**328**

3.2.4.2. Finanțare din venituri alocate externe

N/A

3.2.4.3. Necesarul total de resurse umane

TOTAL CREDITE VOTATE + VENITURI ALOCATE EXTERNE		Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)								
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)		**213**	**213**	**213**	**213**	**213**	**213**	**213**
• Personal extern (în echivalent normă întreagă)								
20 02 01 (AC, END din „pachetul global”)		85	85	85	85	85	85	85
Linie de sprijin admin. (xx)	– la sediu	30	30	30	30	30	30	30
TOTAL		**328**	**328**	**328**	**328**	**328**	**328**	**328**

Numărul personalului care pune în aplicare mecanismul de protecție civilă al Uniunii, precum și componenta de pregătire și răspuns în materie de sănătate a programului „UE pentru sănătate” este în prezent de 285 ENI (205 în cadrul DG ECHO și 80 în cadrul DG HERA).

Nivelul actual al personalului este defalcat după cum urmează:

170 de funcționari și agenți temporari la rubrica 4 (20 01 02 01 – La sediu și în reprezentanțe)

85 de angajați externi la rubrica 4 (20 02 01 și 20 02 02 – Personal extern – La sediu și în reprezentanțe)

30 de angajați din veniturile alocate externe care urmează să fie incluși în buget la linia BA din noul CFM

Totuși, acest nivel de personal va trebui să fie calibrat în funcție de nivelul general de ambiție, de bugetul alocat instrumentului UCPM+ și de noile acțiuni care decurg din Strategia privind o Uniune a pregătirii pentru a realiza această agendă ambițioasă.

Se estimează că va fi necesară o creștere cu 15 % a nivelului de personal, până la 328 de posturi, pentru a acoperi noile activități și sarcini care urmează să fie puse în aplicare în cadrul noului instrument, cum ar fi:

Nivel crescut al activităților ca urmare a creșterii numărului și intensității dezastrelor[41].

Punerea în aplicare a pregătirii din momentul conceperii, monitorizarea integrării pregătirii în toate politicile relevante.

Punerea în aplicare a celui de al doilea nivel, care depășește actualul UCPM, referitor la nivelul transsectorial de pregătire și răspuns.

Două inițiative-cheie pe care DG ECHO ar trebui să le realizeze ar necesita resurse umane considerabile:

(1) Centrul UE de coordonare în situații de criză

Crearea Centrului UE de coordonare în situații de criză, pe baza structurilor și a expertizei ERCC, este un rezultat important. Obiectivul Centrului este de a continua și de a extinde în continuare sprijinul acordat statelor membre pentru gestionarea consecințelor transsectoriale ale crizelor, pe baza unei planificări consolidate și a unei analize și conștientizări a situației mai cuprinzătoare. **Respectând pe deplin subsidiaritatea, competențele naționale și particularitățile statelor membre, Centrul:**

va acționa în direcția unei înțelegeri comune, la toate nivelurile, a crizelor și a implicațiilor acestora pentru diferite sectoare și pentru întreaga populație;

va facilita activitatea desfășurată în toate sectoarele, oferind serviciilor principale sprijin pentru gestionarea crizelor, fără a prelua responsabilitățile sectoriale și

va monitoriza răspunsul general la crize, asigurând în același timp un feedback constant către Consiliu, inclusiv prin mecanismul integrat pentru un răspuns politic la crize (IPCR).

Crearea Centrului va fi însoțită de eforturi de consolidare a **cooperării civil-militare** în timpul incidentelor și crizelor transsectoriale de mare amploare și al pregătirii pentru acestea, inclusiv în timpul agresiunii armate. De asemenea, acesta va sprijini activitatea în vederea instituirii unui mecanism european de apărare civilă[42].

Centrul va **asigura coordonarea transsectorială, în ceea ce privește pregătirea și răspunsul, între o varietate de părți interesate**, printre care serviciile Comisiei, statele membre, Consiliul, SEAE/Centrul de răspuns în situații de criză, în ceea ce privește competențele sale, și partenerii internaționali, și anume NATO.

---

41 Raportul JRC „O analiză a riscurilor actuale și emergente”.

42 Noțiunea de mecanism de apărare civilă nu aduce atingere terminologiei utilizate de statele membre pentru a desemna instrumentele sau mecanismele care au un conținut comparabil cu ceea ce se numește, în strategie, mecanismul de apărare civilă.

2. Pregătire din momentul conceperii

Strategia UE privind o Uniune a pregătirii introduce un nou principiu director pentru elaborarea politicilor UE: **pregătirea din momentul conceperii**. Aceasta înseamnă evaluarea modului în care inițiativele afectează pregătirea încă de la început. Importanța acestei abordări este subliniată de rolul său dublu în strategie, atât ca principiu de bază, cât și ca acțiune esențială specifică. Acest lucru necesită eforturi proactive și susținute de punere în aplicare.

Pentru a avea un impact real, **pregătirea din momentul conceperii** necesită integrarea pregătirii prin luarea în considerare deliberată și timpurie a factorilor de pregătire în planificare și în procesul decizional, nu doar a evaluărilor ulterioare. Punerea în aplicare eficace va depinde și de monitorizarea solidă a dezvoltării inițiativei și de un sprijin activ pentru diseminarea acesteia la nivel național și regional.

Integrarea pregătirii în cadrul nostru de politici nu înseamnă doar reducerea riscurilor viitoare, ci și o investiție inteligentă. Un studiu recent care a examinat peste 70 de inițiative de pregătire din întreaga UE a constatat că, pentru fiecare euro investit, randamentul a variat între doi și zece euro. Investițiile în pregătire înseamnă în prezent mai puține perturbări, costuri de redresare mai mici și o reziliență și competitivitate sporite pe termen lung. Alocarea în prezent a unor bugete și resurse adecvate va contribui la salvarea de vieți omenești și la economisirea unor sume de bani mâine.

Pe lângă aceste două inițiative, vor fi necesare resurse umane suplimentare pentru a realiza celelalte acțiuni noi care decurg din Strategia privind o Uniune a pregătirii, inclusiv:

> O mai bună previzionare și anticipare: crearea „tabloului de bord al situațiilor de criză” pentru factorii de decizie; consolidarea capacității analitice și a sistemelor de alertă timpurie ale ERCC și elaborarea de informări periodice privind perspectivele operaționale referitoare la riscurile transsectoriale, pentru toate tipurile de pericole, precum și analiza efectelor în cascadă ale acestora (acțiune esențială)
>
> **Pregătirea populației**: sensibilizarea populației cu privire la riscuri, inclusiv pentru persoanele în vârstă, pentru tineri și pentru persoanele cu handicap
>
> Răspunsul în situații de criză: stimularea rescEU – rezerva de capacități de răspuns la nivelul UE; punerea în aplicare a strategiei de constituire de stocuri și adoptarea de orientări pentru „simularea de criză” a centrelor de răspuns în situații de urgență și de criză din întreaga UE.

În consecință, creșterea semnificativă a activităților operaționale va necesita și consolidarea funcțiilor de sprijin (asistență juridică, punerea în aplicare a activităților financiare și de control, IT etc.).

DG HERA va fi responsabilă de punerea în aplicare a părții de pregătire și răspuns în caz de urgență sanitară. Cu un mandat extins, astfel cum este descris în Strategia privind contramăsurile medicale COM(2025) xxx din 16 iulie 2025, va fi necesară o alocare consolidată a personalului.

3.2.5. Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală

TOTAL credite pentru componenta digitală și IT	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
RUBRICA 4								
Cheltuieli IT (corporative)	2,69	2,69	2,69	2,69	2,69	2,69	2,69	**18,83**
Subtotal RUBRICA 4	**2,69**	**2,69**	**2,69**	**2,69**	**2,69**	**2,69**	**2,69**	**18,83**
În afara RUBRICII 47								
Cheltuieli de politică IT pentru programele operaționale	12,00	12,00	12,00	12,00	12,00	12,00	12,00	**84,00**
Subtotal în afara RUBRICII 4	**12,00**	**12,00**	**12,00**	**12,00**	**12,00**	**12,00**	**12,00**	**84,00**
TOTAL	**14,69**	**14,69**	**14,69**	**14,69**	**14,69**	**14,69**	**14,69**	**102,83**

3.2.6. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Inițiativa este în concordanță cu propunerea privind CFM 2028-2034.

3.2.7. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

– ☐ nu prevede cofinanțare din partea terților

– ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

– ☐ asupra resurselor proprii

– ☐ asupra altor venituri

– ☐ vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[43]						
		Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**
Articolul …….								

4. DIMENSIUNILE DIGITALE

4.1. Cerințe cu relevanță digitală

Referința cerinței	**Descrierea cerinței**	**Actorul afectat sau vizat de cerință**	**Procese la nivel înalt**	**Categorie**
Articolele 23 + 29	14. Statele membre trebuie să fie informate cu privire la starea de funcționare a capacităților rescEU prin CECIS	Statele membre și statele participante la UCPM; punctele focale rescEU; ERCC	Gestionarea informațiilor; notificarea; conștientizarea situației	Conștientizarea situației
Articolul 29	(1) În caz de dezastru sau de dezastru iminent pe teritoriul Uniunii, care produce sau poate să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări sau care afectează	Statele membre și statele participante la UCPM; ERCC	Răspunsul în caz de urgență; notificarea; gestionarea informațiilor	Gestionarea crizelor

[43] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.

	sau este capabil să afecteze alte state membre, statul membru în care s-a produs sau în care este probabil să se producă dezastrul notifică, fără întârziere, statele membre care ar putea fi afectate și Comisia. Notificarea Comisiei nu este necesară în cazul în care obligația de notificare a fost deja abordată în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, al Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice sau al acordurilor internaționale existente. 2. În caz de dezastru sau de dezastru iminent pe teritoriul Uniunii, care este probabil să ducă la o cerere de asistență din partea unuia sau a mai multor state membre, statul membru în care s-a produs sau în care este probabil să se producă dezastrul notifică fără întârziere Comisiei faptul că se așteaptă o posibilă solicitare de asistență prin ERCC, pentru a permite Comisiei, după caz, să informeze celelalte state membre și să își activeze serviciile competente. 3. Notificările menționate la punctele 1 și 2 se transmit în mod corespunzător prin CECIS.			
Articolul 30	(8) Orice stat membru	Statele membre	Gestionarea	Răspunsul în

	căruia îi este adresată o cerere de asistență prin intermediul mecanismului Uniunii decide cu promptitudine dacă poate să acorde asistența necesară și informează ERCC cu privire la decizia sa de a oferi asistență, prin CECIS, menționând amploarea și condițiile acesteia. ERCC informează statele membre în permanență.	și statele participante la UCPM; ERCC	cererilor; răspunsul în caz de urgență; notificarea; gestionarea informațiilor	caz de urgență, coordonarea asistenței
Articolul 26	(1) Comisia adoptă acte de punere în de aplicare cu privire la următoarele aspecte: (b) componentele CECIS, precum și organizarea schimbului de informații prin intermediul CECIS	Statele membre și statele participante la UCPM; ERCC	Dezvoltarea sistemelor; gestionarea datelor	Dezvoltarea sistemelor
Articolele 22 și 23	1. (b) progresele înregistrate în creșterea nivelului de promptitudine în caz de dezastre: măsurate prin numărul de capacități de răspuns înregistrate în Rezerva europeană de protecție civilă ținând seama de obiectivele stabilite în materie de capacități menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (f), de numărul de capacități de răspuns înregistrate în sistemul comun de comunicare și informare în caz de urgență (CECIS) și de numărul de capacități rescEU instituite pentru a oferi asistență în situații copleșitoare	Statele membre și statele participante la UCPM; punctele focale rescEU; ERCC	Evaluarea gradului de pregătire; gestionarea capacității; gestionarea crizelor	Răspunsul în caz de urgență

ANEXA I Secțiunea IV	(b) gestionează CECIS pentru a permite comunicarea și schimbul de informații între ERCC și punctele de contact ale statelor membre; (w) sprijină statele membre, la cererea acestora, în legătură cu dezastre care au loc pe teritoriul lor, oferind posibilitatea de a utiliza parteneriatele științifice europene pentru analize științifice specifice. Analizele rezultate pot fi partajate prin intermediul CECIS, cu acordul statelor membre afectate. (x) contribuie la dezvoltarea unor sisteme transnaționale de detectare, de alertă timpurie și de alertă de importanță europeană pentru a permite un răspuns rapid, precum și pentru a promova interconexiunile dintre sistemele naționale de alertă timpurie și de alertă și conexiunile acestora cu ERCC și CECIS, care sunt eligibile pentru asistență financiară din partea Uniunii. Aceste sisteme iau în considerare și valorifică sursele și sistemele de informare, de monitorizare sau de detectare existente și viitoare	Statele membre și statele participante la UCPM; ERCC	Gestionarea sistemelor; gestionarea informațiilor gestionarea crizelor	Răspunsul în caz de urgență
Articolul 35	Platforma ATHINA urmărește să valorifice și să completeze resursele	Comisia, statele membre, părțile	Gestionarea datelor	Pregătirea și răspunsul în materie de

	existente de informații privind epidemiile prin combinarea informațiilor privind amenințările la adresa sănătății cu cele privind contramăsurile medicale. Platforma intenționează să colecteze informații de la producători și de la statele membre cu privire la producția și stocurile de materii prime, echipamente și infrastructuri necesare în situații de criză. Platforma va îndeplini cerințe stricte de securitate pentru facilitarea schimbului de informații cu alte platforme securizate, menținând în același timp integritatea întregii arhitecturi informatice, inclusiv rezistența la amenințările cibernetice și protecția datelor comerciale.	interesate (inclusiv industria)		sănătate

4.2. Date

Tipul de date	**Referința cerinței (cerințelor)**	**Standard și/sau specificație (dacă este cazul)**
Administrarea conturilor de utilizator: Roluri și privilegii de utilizator, date privind rolurile și privilegiile asociate care definesc accesul și controlul operațional în sistem.	Articolul 36 alineatul (1)	
Datele cu caracter personal ale experților: Date de contact, expertiză/cursuri de formare, limbi, vaccinări, categorie EUCPT/competențe/roluri	Articolul 20 alineatul (8); articolul 38 alineatul (1) litera (b)	Conexiunea sTESTA

Date operaționale pentru resurse/module/capacități (inclusiv rescEU și ECPP) Detalii privind componența, disponibilitatea, stocurile, istoricul de trimiteri pe teren	Articolul 14 alineatul (14); articolul 38 alineatul (1) litera (b)	Conexiunea sTESTA
Detalii privind situația de urgență: Regiuni afectate, tipuri de pericol, sinopsis, nivel de activare, detalii privind asistența solicitată, detalii privind asistența oferită, mesaje și notificări din jurnalul de bord, hărți operaționale, documente...	Articolul 19; articolul 20 alineatul (8), anexa I secțiunea IV	Conexiunea sTESTA/accesibilă doar pentru citire pe internet obișnuit pentru utilizatorii autorizați.

Fluxuri de date

Tipul de date	**Referința (referințele) cerinței (cerințelor)**	**Actorul care furnizează datele**	**Actorul care primește datele**	**Factorul declanșator pentru schimbul de date**	**Frecvența (dacă este cazul)**
Notificarea dezastrului	Articolul 29	Statele membre/ERCC	Utilizatorii UCPM	Producerea unui dezastru sau un dezastru iminent	N/A
Cererea de asistență	Articolul 30	Statele membre/ERCC	Utilizatorii UCPM	Cererea de asistență prin intermediul UCPM	N/A
Oferta de asistență	Articolul 30	Statele membre/ERCC	Utilizatorii UCPM	Disponibilitatea de a oferi asistență	N/A
Etapa de acceptare și de trimitere pe teren	Articolul 30	Statele membre/ERCC	Utilizatorii UCPM	Asistența oferită corespunde asistenței solicitate	N/A
Închidere și raportare	Articolul 30	ERCC	Utilizatorii UCPM	La cerere sau după o perioadă maximă de 90 de zile	N/A

Înregistrarea resurselor	Articolul 22	Statele membre/ERCC	Utilizatorii UCPM	Etapă obligatorie pentru a fi oferită ca parte a asistenței furnizate	N/A
Actualizarea resurselor	Articolul 22; articolul 23; Articolul 27	Statele membre/ERCC	Utilizatorii UCPM	Atunci când există modificări ale caracteristicilor unei resurse, cum ar fi disponibilitatea, capabilitățile, capacitatea sau datele de contact ale acesteia	N/A
Cererea de acces a organizației/ utilizatorului	Articolul 36 alineatul (1)	Statele membre/ERCC	Utilizatorii privilegiați ai UCPM	La cererea de stabilire a structurii de utilizatori în CECIS	N/A

4.3. Soluții digitale

Soluția digitală	**Referința (referințele) cerinței (cerințelor)**	**Principalele funcționalități obligatorii**	**Organismul responsabil**	**Cum este asigurată accesibilitatea?**	**Cum se ia în considerare potențialul de reutilizare?**	**Utilizarea tehnologiilor IA (dacă este cazul)**
CECIS	Articolul 3; articolul 23; articolul 29; articolul 30; ANEXA I secțiunea IV	**Înregistrarea și gestionarea resurselor:** înregistrarea, gestionarea și actualizarea informațiilor privind resursele disponibile de către statele membre. **Gestionarea situațiilor de urgență:** sprijinirea activităților de	DG ECHO A.1	CECIS a fost conceput pentru a funcționa exclusiv pe TESTA. Există o versiune limitată pe internetul obișnuit care furnizează informații în timp real	Potențial de reutilizare pentru interoperabilitatea viitoare cu alte platforme (SAPR, ECMP...)	N/A

		gestionare a situațiilor de urgență, inclusiv: 1. Raportarea incidentelor 2. Conștientizarea situației 3. Planificarea răspunsului în situații de urgență **Gestionarea cererilor și ofertelor:** gestionarea cererilor de asistență și a ofertelor de resurse, inclusiv capacitatea de a crea, actualiza și anula cereri și oferte. **Trimitere pe teren și urmărire:** urmărirea trimiterii pe teren a resurselor, inclusiv amplasarea, starea și disponibilitatea acestora. **Comunicare și colaborare:** facilitarea comunicării și a colaborării între statele membre, ERCC și alte părți interesate, schimbul de informații și coordonarea răspunsurilor. Analiza datelor și raportare:		utilizatorilor CECIS în mod doar pentru citire. Pentru statele participante la UCPM fără TESTA, ERCC va acționa în numele lor pentru a codifica datele.		

		furnizarea de capabilități de analiză și raportare a datelor, inclusiv capacitatea de a genera rapoarte. **Securitate și controlul accesului:** asigurarea securității și a integrității platformei, inclusiv capacitatea de a controla accesul la informații și resurse sensibile. **Integrare cu alte sisteme:** integrarea cu alte sisteme și platforme, inclusiv cu sistemele existente de gestionare a situațiilor de urgență și cu sistemele de alertă timpurie.				

Pentru fiecare soluție digitală, explicați modul în care soluția digitală respectă cerințele și obligațiile cadrului UE privind securitatea cibernetică, precum și alte politici digitale și acte legislative aplicabile (cum ar fi eIDAS, portalul digital unic etc.).

Soluția digitală #1

Politica digitală și/sau sectorială (atunci când sunt aplicabile)	**Explicarea modului în care se aliniază**
Regulamentul privind IA	N/A
Cadrul UE privind securitatea cibernetică	Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/679, statele membre asigură securitatea, integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor colectate și stocate în scopul prezentei directive.

eIDAS	Conectare UE
Portalul digital unic și IMI	N/A
Altele	

4.4. Evaluarea interoperabilității

4.5. Măsuri de sprijinire a implementării digitale

Descrierea măsurii	**Referința (referințele) cerinței (cerințelor)**	**Rolul Comisiei** (dacă este cazul)	**Actorii care urmează să fie implicați** (dacă este cazul)	**Calendarul preconizat** (dacă este cazul)
Instituirea unui grup de lucru al utilizatorilor CECIS (GL) care să includă statele membre (SM) și statele participante (SP) în noul CECIS, furnizând informații actualizate cu privire la aplicație și facilitând procesul decizional comun.	Articolul 36 alineatul (1) litera (b)	Organizarea și facilitarea reuniunilor, oferind expertiză tehnică și orientări, după caz.	SM/SP UCPM	N/A